

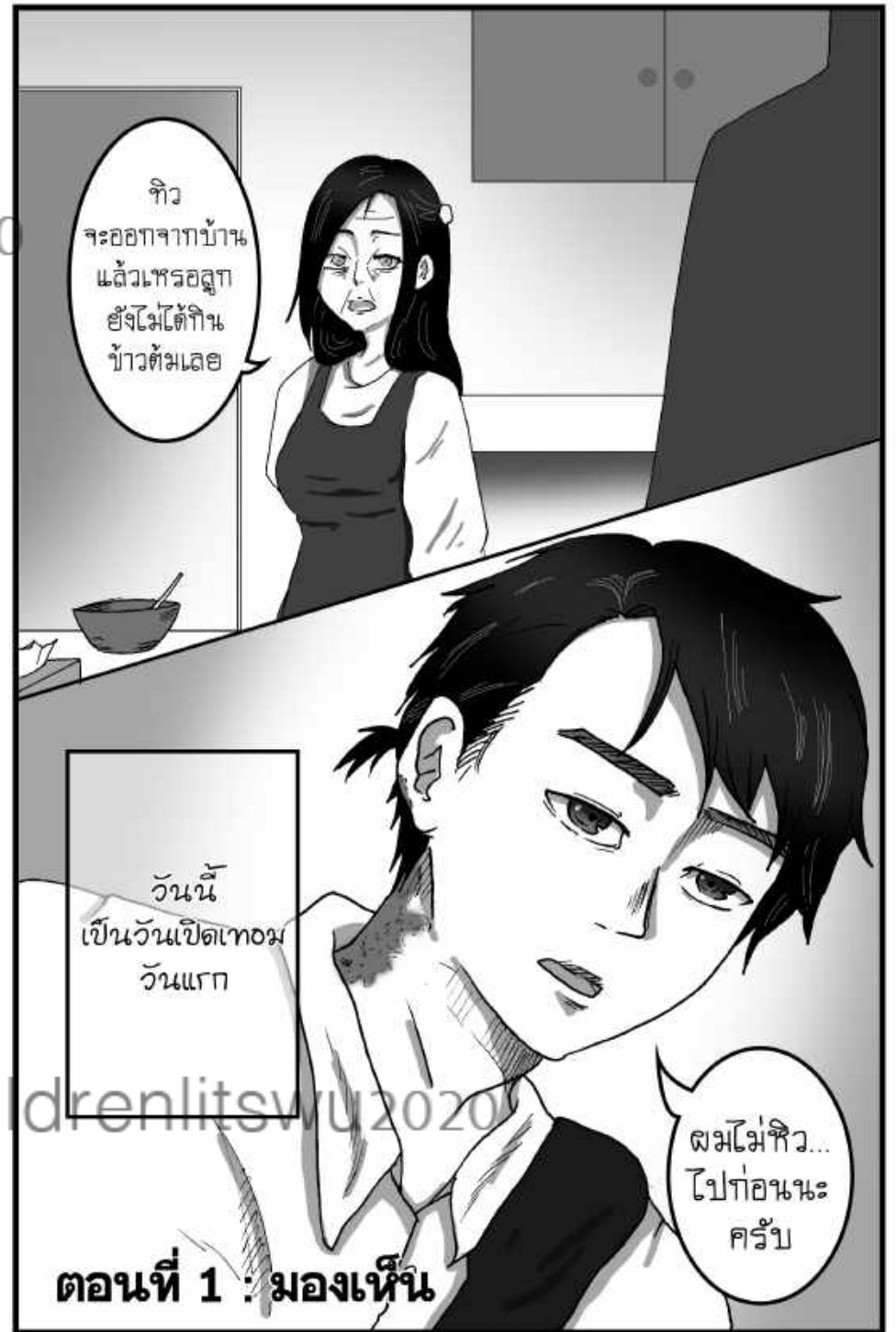
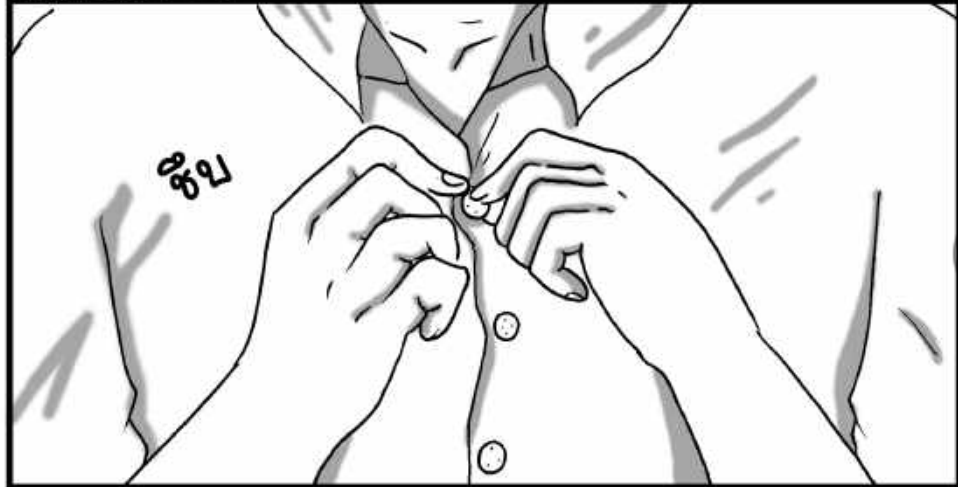
ดวง

เรื่องและภาพ : ชานันญา

สารบัญ

ตอนที่ 1 มองเห็น	4
ตอนที่ 2 ปิดกัน	21
ตอนที่ 3 ปฏิเสธ	39
ตอนที่ 4 อดีต	56
ตอนที่ 5 รับปาก	73
ตอนที่ 6 กล้องของขวัญ	90
ตอนที่ 7 เธอที่ฉันรู้จัก	108
ตอนที่ 8 บ้านเลขที่ 14/9	125
ตอนที่ 9 เพื่อน	142
ตอนที่ 10 สู้สุดติ	159

ผมเพิ่งเงิน
ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4

เฮ้อ!
ว่าใจไอ้ทิว!

ถ้าชีวิตผม
เริ่มต้นแบบนี้ได้
ทุก ๆ วันก็พอดี

© childrenit.wu2020

แต่ผม
ดันไปเห็นสิ่งที่
มนุษย์ธรรมดา
ไม่ควรเห็น

ผม
มองเห็น
'ผี'

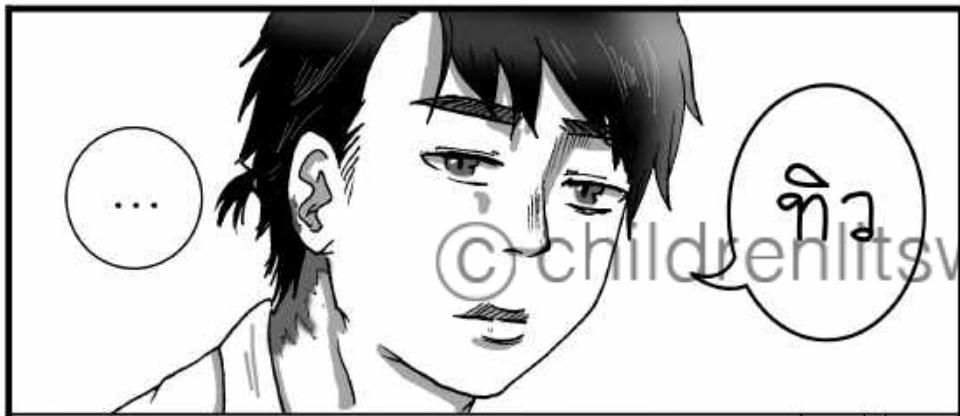
© childrenit.wu2020

โรงเรียนอุดมรักษ์

© childrenlitsworld 2020

© childrenlitsworld 2020

ได้ยินมาว่า
โรงเรียนนี้แหละ
เคยมีนักเรียน
เอาปืนมาได้ถึง
เด็กคนอื่น
ด้วย

โรงเรียนไหน ๆ
ก็ชอบมีเรื่องเล่า
แบบนี้ให้เรียนกัน
หมดแหละ

ไม่
อย่างเรื่อง
เคยเป็นสนามรบนี่
นั่นได้ซิ
อย่างบอ

พวกนาย
คุยเรื่อง
สยองขวัญ
กันอยู่หรือ?

คือ
เธอ?

นั่นชื่อ
นิษา

เพิ่งพวกนาย
ทำเรื่องเรื่อง
สยองขวัญกันอยู่
เลยอยากมาร่วมวง
ด้วยนะ

ถ้าพวกนาย
อยากรู้เรื่องสยองขวัญ
ในโรงเรียนนี่ละก็
ตามฉันได้เลย
ฉันรู้เยอะแยะ
เลยนะ

ฮะ ฮะ
นั่นก็พูดไปเรื่อยละ
เห็นเขาว่ากันมา
อย่างนั้น

เอาสิ
เธอรู้อะไร
บ้างล่ะ?

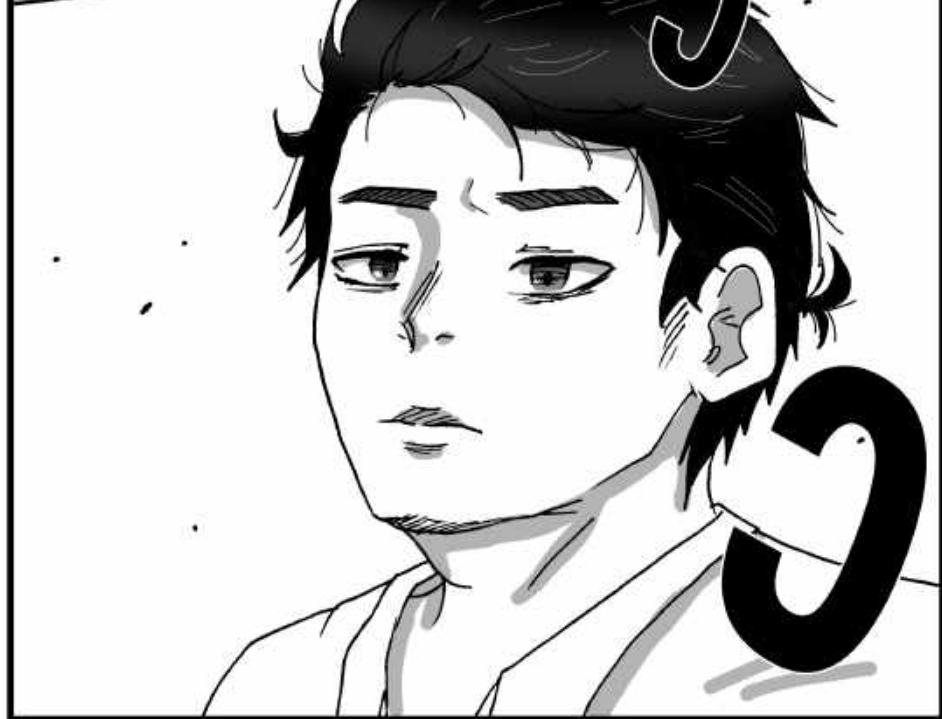
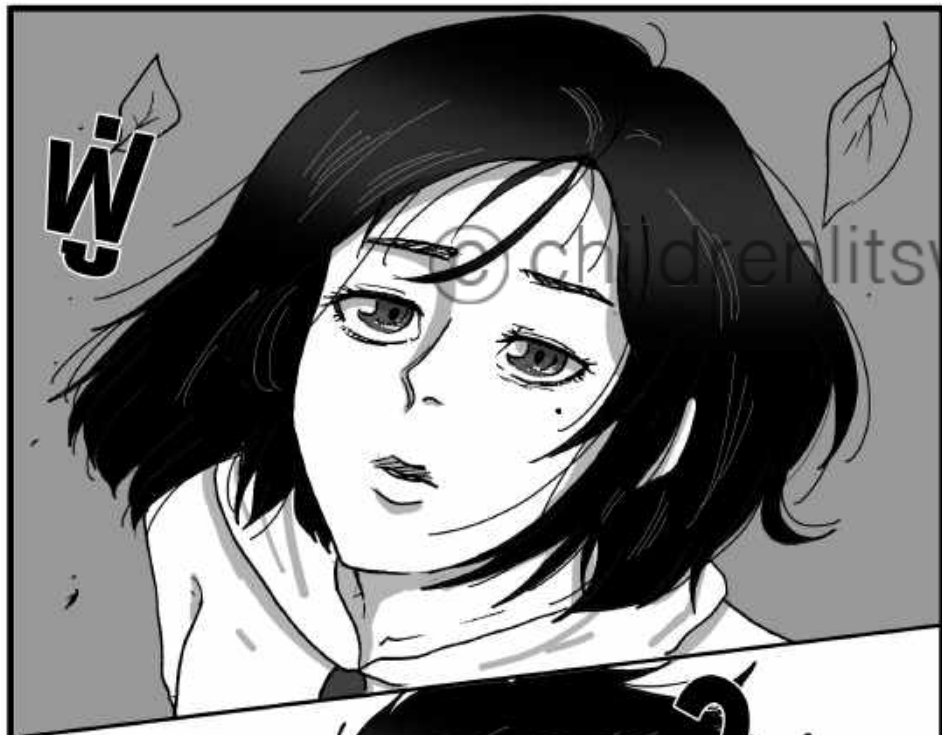
อืม..
เอาเป็นเรื่อง
อะไรก่อน
ดีกว่า

© childrenswu2020

© childrenswu2020

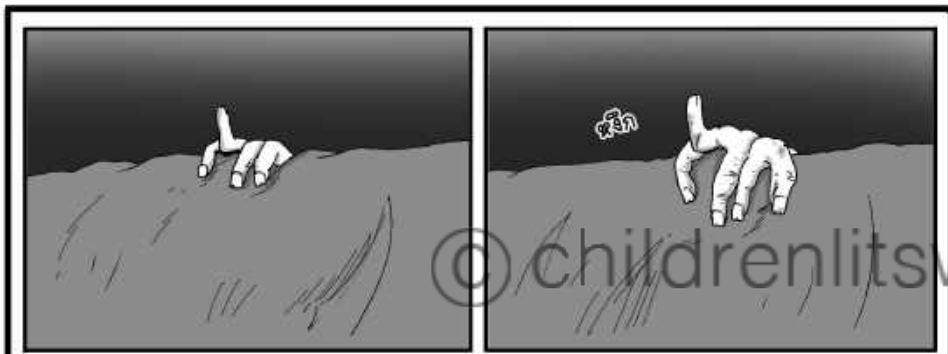

ตอนที่ 2 : ปิดกัน

ช่วยด้วย

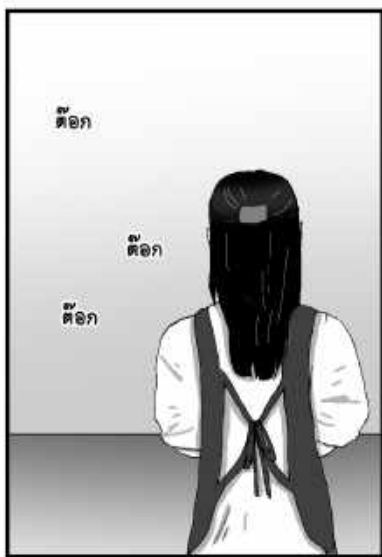
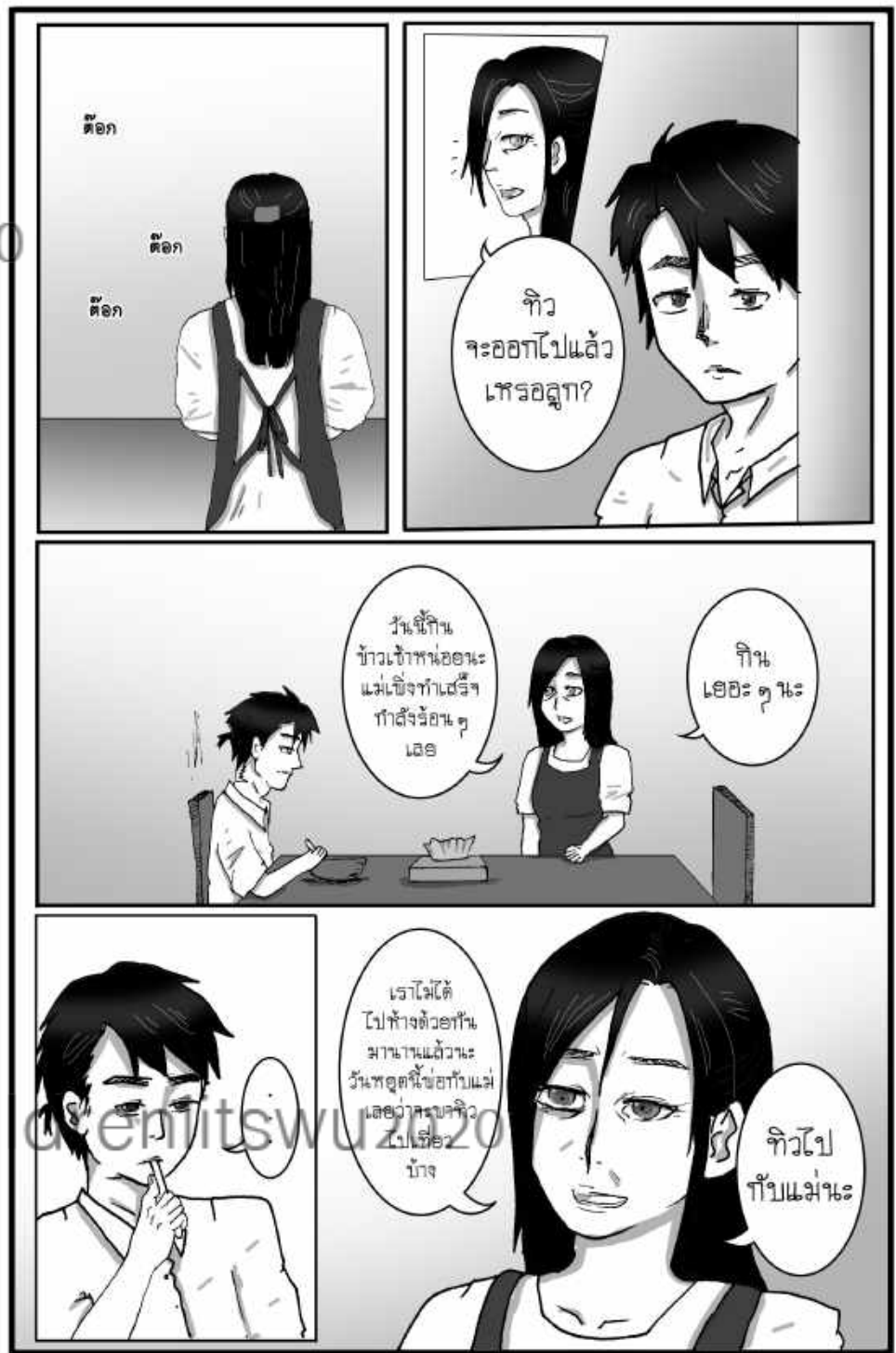
© chi

© childrenlit.swu2020

ฝันเจอ?...ไม่ใช่อะไร

อีกแล้ว
สินะ

ตลก
ตลก
ตลก

กิว
จะออกไปแล้ว
เทรอลูก?

วันนี้นึก
ข้าวเช้ากินอะไร
แม่เพิ่งทำเสร็จ
กำลังรอแม่
เด้อ

กิน
เอออะ...หะ

เราไม่ได้
ไปทำงานด้วย
มางานแล้วนะ
วันอาทิตย์นี่
อยู่กับแม่
เลยไม่ค่อย
ไปเรียน
บ้าง

กิวไป
กับแม่หะ

© childrenlitwu2020

สมไปก่อน
นะครับ

ทิว

ทิว--

จะไปแล้ว
หรือลูก?

© childrenlitwu2020

ครับ

สมไป
ก่อนนะ

สมไป
หรือ?

ค่ะ

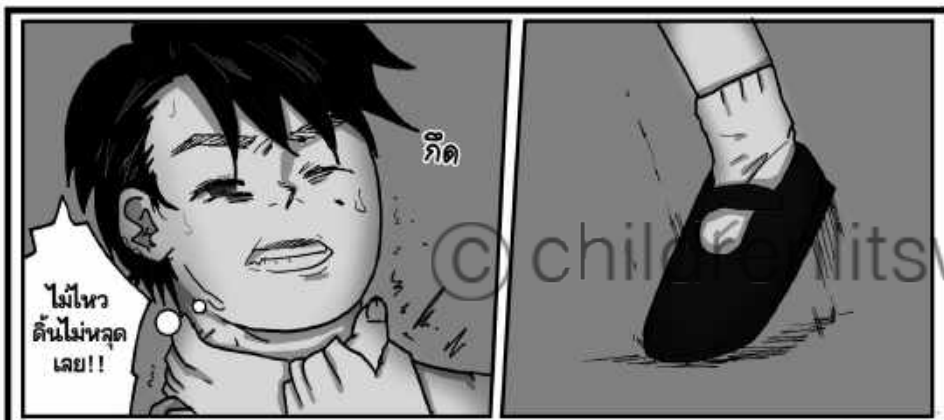
แถมคงยัง
ไม่ให้อภัย
เราจริงๆ ๑

ฉันชื่อ
'ธิษา'
นะ

เธอช่วย
ฉันทำไม?
แอบตามฉัน
มาหรือ?

© childrenlitstwu2020

ไม่รู้
แต่รู้สึกว่า
'ออกาช่วย'
เท่านั้นเอง
ทั้งสี่และมาช่วย
นี่ละ

ใครจะเชื่อ
เธอต้องการ
อะไรกันแน่?

เธอ...
ฉันคิดว่าเธอ
ควรกลับไป
ช่วยพี่ตนะ
นะ

พออะ
ก็มาช่วย
เพราะว่าตั้งใจ
จะทำงานฉัน
นี่ดิ?

© childrenlitstwu2020

ฉันรู้ว่าเธอ
มองเกิน
พวกเรา

ฉันรู้
ตั้งแต่ที่เธอ
มองฉันเมื่อวาน
แล้ว

เพราะฉัน
ชอบเป็นคนดี
ที่ช่วยเราได้
ฉันถึงมาหา
เธอไง

ไม่มีทาง

ขอที
เถอะนะ
ไม่ว่าฉัน
จะมองเห็น
หรือไม่

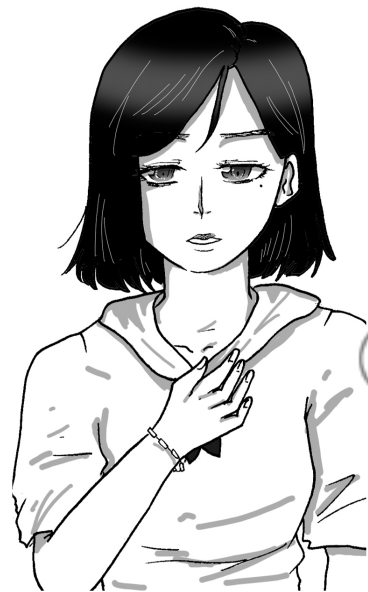
พวกแก
ก็อย่ามา
ยุ่งวุ่นวาย
กับชีวิตฉัน
!!!

ตึก ตึก

© childrenlitswu2020

© childrenlitswu2020

© children.tswu2020

!!

พรอด

บ่ฮัก

ตอนที่ 3 : ปฏิเสธ

บ่ฮัก

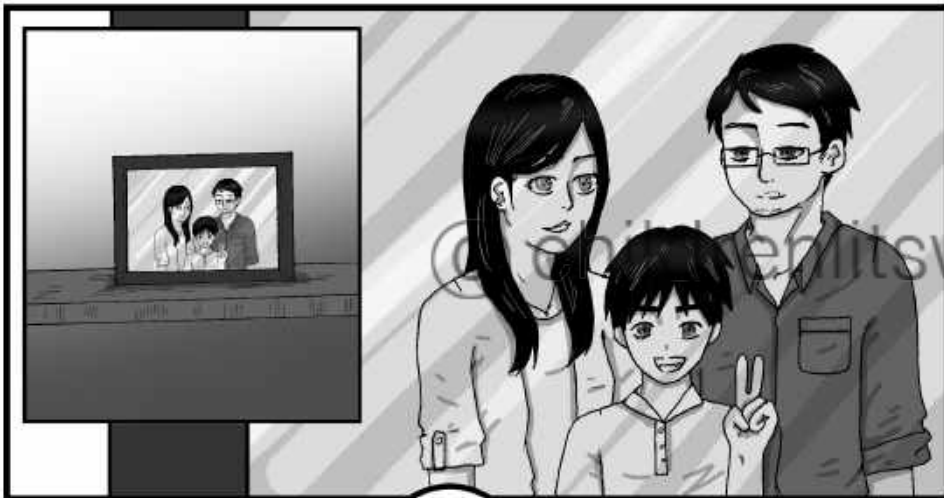
บ่ฮัก

ไม่อยาก
นึกถึงมัน
แล้ว

พอ
สักที

© children.tswu2020

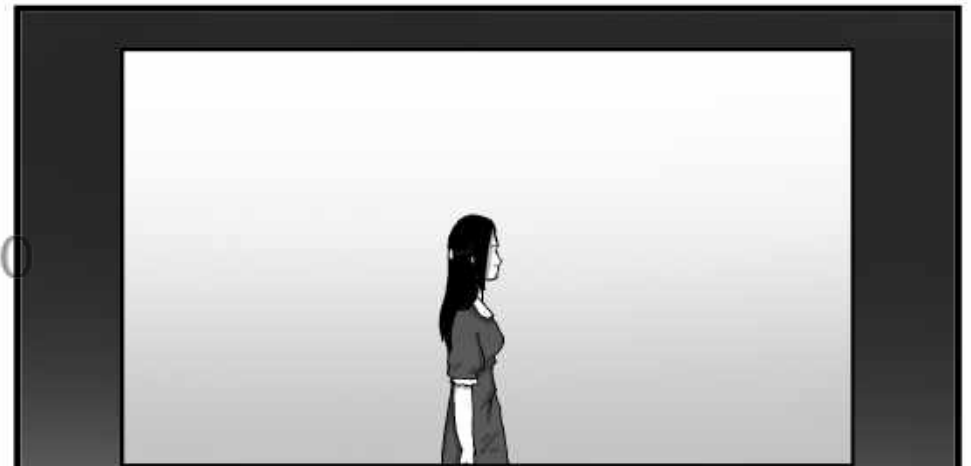
ลมไปก่อน
นะครับ

ทิว

เมื่อคืน
ยังไม่บอก
แม่เลยว่าทำไม
กลับมืด

กบ

นี่เรียน
ทั้งหมด
ทำความเข้าใจ
เคารพ

สวัสดีครับ/ค่ะ
คุณครู

วิชาคณิตศาสตร์

© childrenlitswu2020

© childrenlitswu2020

ให้ตาอึ
เธอเห็นหรือเปล่า
ว่าเธอทำน้ำช็อค
ทั้งวัน

ฉันจะให้โอกาส
เธอครึ่งเดียว
อยากพูดอะไรก็รีบพูด
แล้วอย่าอ้างปัญหา
ให้ฉันแบบนี้อีก
ตกลงไหม?

ฉัน
ขอโทษนะ
ฉันไม่ได้ตั้งใจ
จะทำให้นาย
เจ็บตัว

มีอะไร
ก็เข้ามา!

เธอ...
เธอรู้หรือเปล่า
ว่าทำไมเธออย่าง
พวกเราถึงยังไม่ไปไหน?

เพราะว่า
พวกเราสองมีทั้ง
บางอย่างอยู่
แม้ว่าจะเป็นเรื่อง
เพียงเล็กน้อย
ที่ฉันน่าจะเข้ามาขอ
ให้เราติดอยู่ใน
ที่ที่เราตาอ

ดีที่เข้ามา
ทำร้ายเธอเมื่อคืน
ที่เพ็ญจันทร์
สิตานั่นคือสิ่งที่มีความอาฆาต
ซึ่งได้ทำร้ายใครก็ตาม
ที่อยู่ในโรงเรือน
เพียงถ้าปัจจัยอย่างที่เธอ
โดนใจ

แล้วเรื่อง
มีทั้งที่
ทำใจเธอไม่ทำ
ใจฉันแล้ว...
จะได้ไปอยู่
ที่ไหน?

ฉันจำ
เรื่องราว
ของตัวเอง
ไม่ได้

ไม่ว่า
สิตานไหน
ที่จำเรื่องราว
เมื่อครั้งที่ตัวเอง
ยังมีชีวิตอยู่
ไม่ได้เลย

จะแต่ต้อง
จะอยู่กับใครก็ไม่ได้
ไม่มีจุดหมาย
สุดท้ายก็ต้อง
วนเวียนอยู่อย่างนี้
ไม่จบสิ้น

ฉันคือสิ่งที่
ความรู้สึกที่อยาก
"ช่วยเหลือบางสิ่ง"
แต่เพราะฉันเป็นแค่สิ่งที่
เธอไม่ต้องการ
จะทำอะไร

ขอโทษ
อยากให้คุณ
ช่วยเหลือด้วยการ
ช่วยเหลือสิตานเป็น
ฉันด้วย

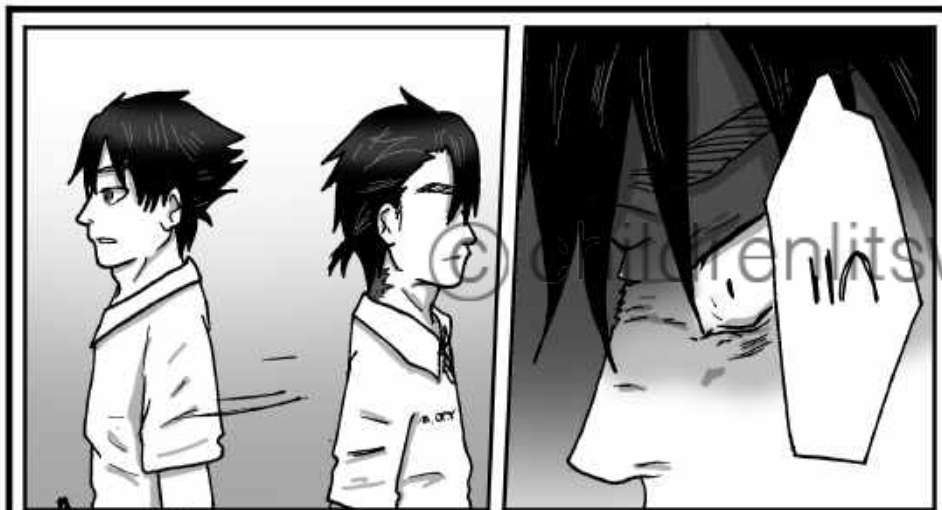
ขอโทษทีนะ
ฉันขอปฏิเสธ
แล้วทีนี้

© childrenitswuwu2020

© childrenitswuwu2020

© childrenlits.wu2020

© childrenlits.wu2020

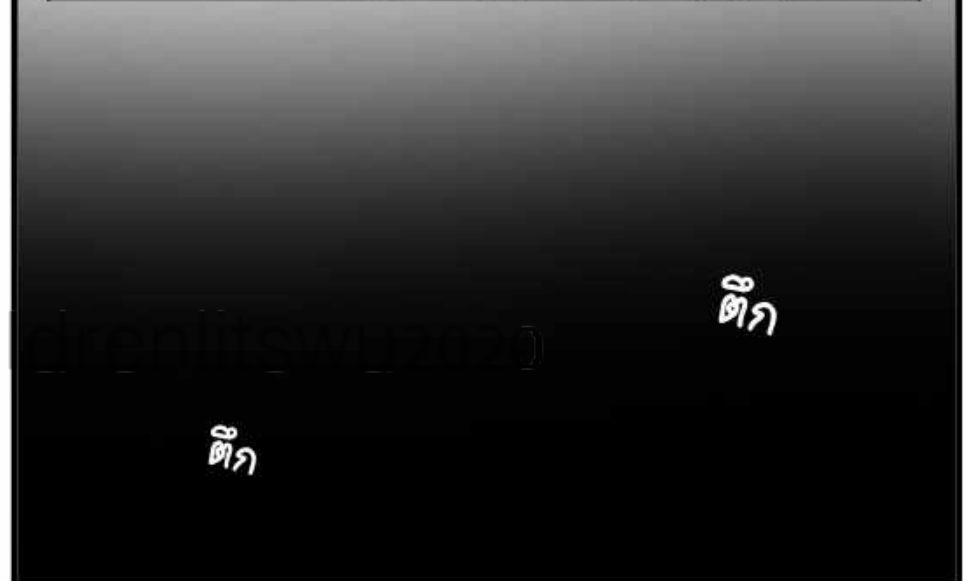

© childrenlitwu2020

© childrenlitwu2020

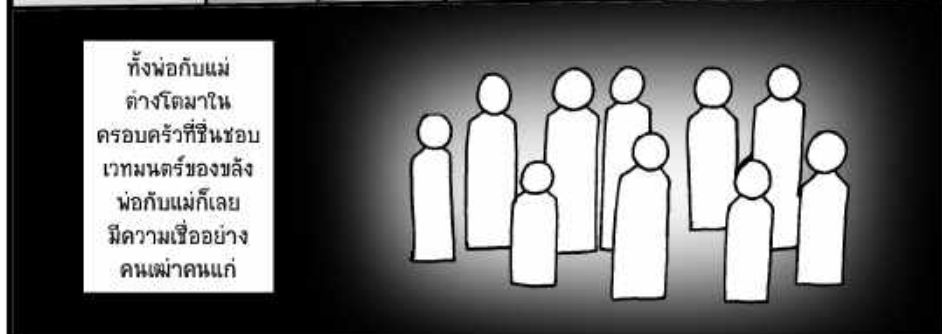

ดีใจ

เมื่อ 7 ปีก่อน
ตอนฉันอายุ 10 ปี
ฉันอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ
ที่ต่างจังหวัด
กับพ่อและแม่

ทั้งพ่อกับแม่
ต่างโตมาใน
ครอบครัวที่ชื่นชอบ
เวทมนตร์ของสิ่ง
พ่อกับแม่ก็เลย
มีความเชื่ออย่าง
คนเฒ่าคนแก่

จิว!
ครับ

วันนี้
พ่อกับแม่
จะพาจิวไปหา
'อาจารย์' นะ

พ่อกับแม่
พาฉันไปหา
คน ๆ หนึ่งที่
เรียกตัวเองว่า
'อาจารย์'

ว่าใจ
ใช้ลูกชาย
เรียกลุงว่า
'อาจารย์' นะ

พวกเขาพาฉัน
มาหาอาจารย์
เพื่อให้เขาสักยันต์ให้
โดยเรียกมันว่า
'ยันต์มงคล'

พ่อกับแม่
ต่างเชื่อว่ายันต์นั้น
จะทำให้ฉันมีชีวิตที่ดี
ทำอะไรก็มีแต่โชค
ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย

หลังจาก
สักยันต์นั้น
พ่อกับแม่
ก็มักจะฝากฉัน
ไว้กับอาจารย์
ในช่วงวันหยุด

© childrenlitswu2020

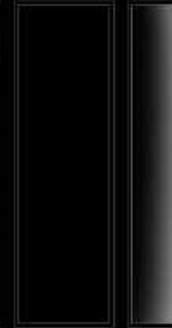
เพราะอาจารย์
บอกว่าอยากให้ฉัน
ได้สวดมนต์และปฏิบัติธรรม
เพื่อให้ยันต์มีความขลัง
และไม่เสื่อมลงง่าย ๆ
พ่อกับแม่ก็เชื่อสิ่งที่เขาพูด
หมดทุกอย่าง

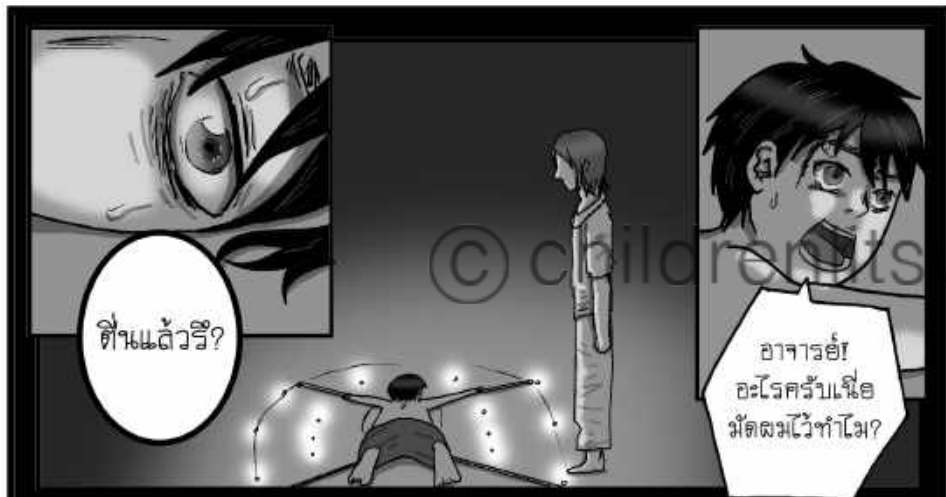
ฉันใช้ชีวิต
อยู่อย่างนั้นมา 2 ปี
สวดมนต์บทแปลก ๆ
ที่ไม่เคยได้ยิน
ทำพิธีประหลาด
ของอาจารย์
ที่ไม่เคยเห็นที่ไหน

จนถึงคืนหนึ่ง
ที่พ่อแม่ฝากฉัน
ไว้กับอาจารย์
ตามปกติ

© childrenlitswu2020

ตื่นแล้ววรี?

อาจารย์!
อะไรครับเนือ
มีตสมไว้ทำไม?

© childrenlits.wu2020

อ่า อ่า อ่า
เอ็งนี่มันโง่
เหมือนพ่อแม่
เอ็งจริงๆ
นี่ยังไม่รู้ตัว
เธออะ!?

ข้าเป็น
หมอดูโวย!
เอ็งรู้ไหมว่า
ข้าอยากได้ยันต์
ที่สักบนหลัง
มนุษย์มานาน
แล้ว

ต้องขอใบ
พ่อแม่เอ็ง
ที่เอาเอ็งมา
ประเคนให้ข้า
ถึงที่!!

ไม่จริง..
อาจารย์พูด
สมใช้ไหม?

ข้าใช้เวลา 2 ปี
เพื่อให้อีจ้วตคาตา
มาตัดผมผมถึง
ใส่ยันต์ที่อยู่บน
หลังของเอ็ง

และตอนนี้
ก็ถึงเวลาที่ข้า
จะเอายันต์อัน
นี้ไปใช้ในพิธีกรรม
ต่อไปแล้ว

© childrenlits.wu2020

ใช้เวลา
ไม่นานหรอก
เดี๋ยวเอ็ง
ก็ไปสบาย
แล้วนะ

ไม่นะ

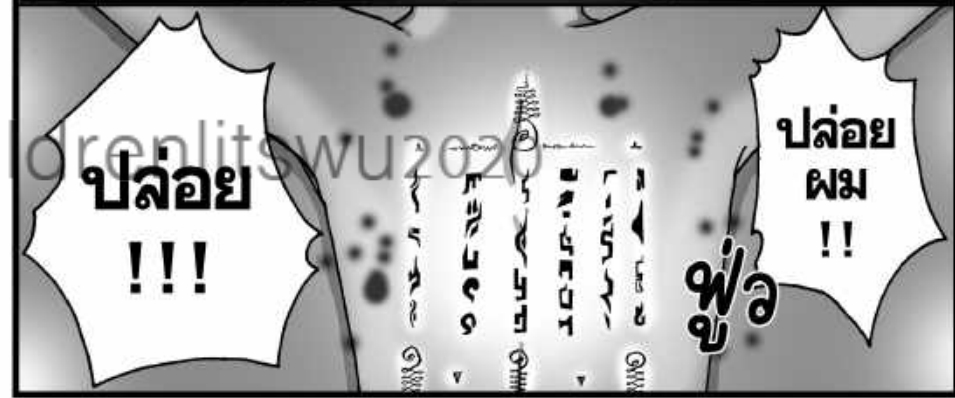
ปล่อย..
ปล่อยผม
เถอะ!

อูม

โอ้ย!

ออยู่?
ยันต์ที่หัด
ก็เริ่มทอน?

ปล่อย
!!!

ปล่อย
ผม
!!

แต่ต่อให้
รอดมาได้
ฉันก็เหมือน
ตายทั้งเป็น

เพราะแผลไฟไหม้
ที่อีกเสบรุนแรง
หมอจึงคิดว่า
ฉันจะไม่รอด
แต่ฉันก็ตื่น
ขึ้นมาได้

แต่การตื่น
ขึ้นมาครั้งนี้
ทุกอย่างก็
ไม่เหมือนเดิม

ฉันเริ่ม
มองเห็น
ผี

ในแต่ละวัน
ฉันเห็นผีมากมาย
ในโรงพยาบาล
เพราะแผลงาที่หวาดกลัว
พวกผีจึงรู้ว่าฉันมองเห็น
และขอให้ฉันช่วย
ให้พวกเขาไปสู่สุคติ

ฉันเหมือนคนเสียสติ
ไม่มีใครเชื่อในสิ่งที่ฉัน
มองเห็นแม้แต่พ่อกับแม่
พวกเขาคิดว่าฉันแค่
เสียบัวตุ๊กกับเหตุการณ์
ที่เนืองเจอ

แม่เอาแต่ร้องไห้
ส่วนพ่อไม่พูดอะไร

ฉันต้องหยุดเรียน
1 ปี เพื่อรักษาตัว
ให้หายดีทั้งร่างกาย
และสภาพจิตใจ

แต่เมื่อกลับมาเรียน
ฉันก็ต้องเจอกับ
สายตาแปลก ๆ
ของคนอื่น
สายตาที่มองฉัน
เหมือนเป็นตัวประหลาด

ถูกล้อ
ไม่มีเพื่อน
ถ้าบอกว่ามองเห็นผีได้
ก็มักจะหาว่า
ฉันมันบ้า

เพราะไม่มีใครเชื่อ
ฉันจึงต้องทำ
เหมือนว่า
ฉันไม่เห็น

พ่อกับแม่ก็
ทำเหมือนไม่มี
อะไรเกิดขึ้น
ทำเหมือนว่าฉัน
จะลืมเรื่องที่เคย
เกิดขึ้นได้

พวกเขา
ไม่เคยพูดเรื่อง
เมื่อตอนนั้น
ให้ฉันได้ยิน
ไม่แม้แต่จะ
ขอโทษ

ฉัน
เกลียด
ตัวเอง

เกลียดที่มี
รอยแผลที่
เกลียดที่
ต้องมอง
เห็นผี

เกลียด
ชีวิตไม่
เหมือน
เดิม

เพราะ
พ่อกับแม่
ชีวิตฉัน
ถึงต้องเป็น
แบบนี้..?

อูบ

ทิว
เธอเห็นสีหน้า
ของพ่อกับแม่
ในตอนนั้น
หรือเปล่า?

สีหน้าเขา
ไม่พูด
เรื่องนั้นอีก

ฮยาเพราะ
กลัวว่าเธอ
จะจับผิด
คำต้องนึกถึง

...

เธอเคย
ได้ยินเรื่อง
โชคชะตา
บ้างไหม?

บางคนก็
เรียกว่าโชคชะตา
บางคนก็เรียกว่า
เป็นกรรม

© childrenlit.vu2020

© childrenlit.vu2020

อะไรที่ทำได้
ในสิ่งที่ใครจะสงสัย
ให้เด็กทุกคนอยู่ในอนาคต
หรืออย่างไรในขณะนี้
ถ้าเลือกว่าฉันคือกรรม
ที่เธอต้องได้รับ
ก็ขอเธอความว่า
เธอได้รับมันแล้ว

แต่เธอ
ต้องมองในแง่ดี
ถ้าเธอไม่ให้อบตาค
ใจว่าเงาของเธอคง
ไม่ได้ทิ้งเธอไปนะ
อย่าว่าให้เธอช
ถูกไหม?

คิก คิก

ฉันไม่ได้
อยากคุยกับเธอ
สักทีนะ

พี่
แล้วที่เธอบอกว่า
ไม่มีเพื่อนนะ
ฉันว่าเธอก็มี
อยู่ล่ะ

เพื่อน
หรือ?

คนที่
ใส่แว่น
คนนั้นไง

เชียว?

เขาออกมาเป็น
เพื่อนกับเธออะ
ฉันยังไม่เคยเห็น
ถ้าตาแปดๆ
เวลาเขาเจอ
เธอเลย

แล้วก็

เธอมีฉัน
เป็นเพื่อนอีกคน
แล้วนี่ไง

ให้ฉัน
เป็นเพื่อน
เธอล่ะ

ฉันไม่ออก
ให้เธอต้อง
เจ็บปวดเพราะ
เดินออกมาจาก
อดีตไม่ได้

อย่าเอาสิอต
ตัวเองเธอจะทิว
ให้หรือพูดกับแม่
เธอล่ะ

ฉันเชื่อว่า
พวกเขาไม่ได้ตั้งใจ
ให้ฉันเกิดเรื่อง
แบบนี้

© childrenitswu2020

© childrenitswu2020

แต่เรา
ตกลงกันแล้วว่า
จะไม่พูดเรื่องนั้น
กับลูกนะ

เราไม่มีทาง
จะไปได้อีก
ต้องมีแม่ล่ะนี่
นะคุณ

ฉันแค่อคิด
จะไม่พูดเรื่องนั้น
ให้ลูกได้ยินอีก

แต่สิ่ง
ที่ลูกอยาก
ไปคือ
ฉันก็เรียน
อีกครึ่ง

งานทุกอย่างให้
คุณแม่แค่อคิด
บ้างหรือว่าเวลา
ลูกไปโรงเรียน
โดยที่มีแม่ล่ะนี่
เราจะเจอกับ
อะไรบ้าง

ยังเขาโตขึ้น
เขาก็มีเรื่อง
ในใจมากขึ้น
อยู่แล้ว

แล้วยัง
เขาไม่พูด
กับเราอีก

เราไม่มี
แม้แต่โอกาส
จะได้ปกป้องลูก
ในตอนนั้น
เลย

แล้วกับ
สิ่งที่ลูก
เขอลูกคุณแม่
คุณแม่จะบอก
ลูกโดยบอก
เขาเป็นข้อๆ
อีกเพราะอะไร?

...

ลมพัดเอง

ผม
เื่อจมาเจอ
เธอทำให้ลูก
เกือบตา
ทำให้ชีวิตลูก
เปลี่ยน

ทั้งๆที่
เขื่อว่าทำแล้ว
ลูกจะได้เจอ
แต่สิ่งที่ดี
แท้ๆ

เรา
ทั้งๆที่เป็น
คนทำงาน
เราก็ต้อง
ยอมสละเงิน
ทอง

เราเื่อตอนที่
จะไม่คุยกับลูกเรื่องนั้น
เขาระกกว่าลูกจะรู้สึกไม่ได้
คิดว่าลูกจะเื่อคิดถึงแม่ไม่ได้
แต่ลูกเื่อเื่อเื่อ
ผมก็เื่อเื่อเื่อ
ที่แม่เื่อเื่อ

นี่เื่อ
ถึงเวลาที่เรา
จะคุยเรื่อง
กับลูกอย่างจริงจัง
แล้วล่ะ

จ๊อบ

© childrenswu2020

สม
ขอโทษ
นะคะครับ

เมื่อที่
พ่อก็ขอโทษ
นะลูก

ไว้แม่
ทำแผล
ให้ดีกว่าก่อน
แล้วเรามาคุย
กันดีไหม?

ทำไม
ถึงโกรธ?

ฉันก็คิดว่า
ปรับความเข้าใจ
กันแล้วอ่ะ?

ใช่
ถึงจะยังรู้สึก
แสบตา... รู้สึกแสบ
แต่ก็รู้สึกดีใจที่
หลังจากนี้คงใช้
เวลาพักผ่อนนะ

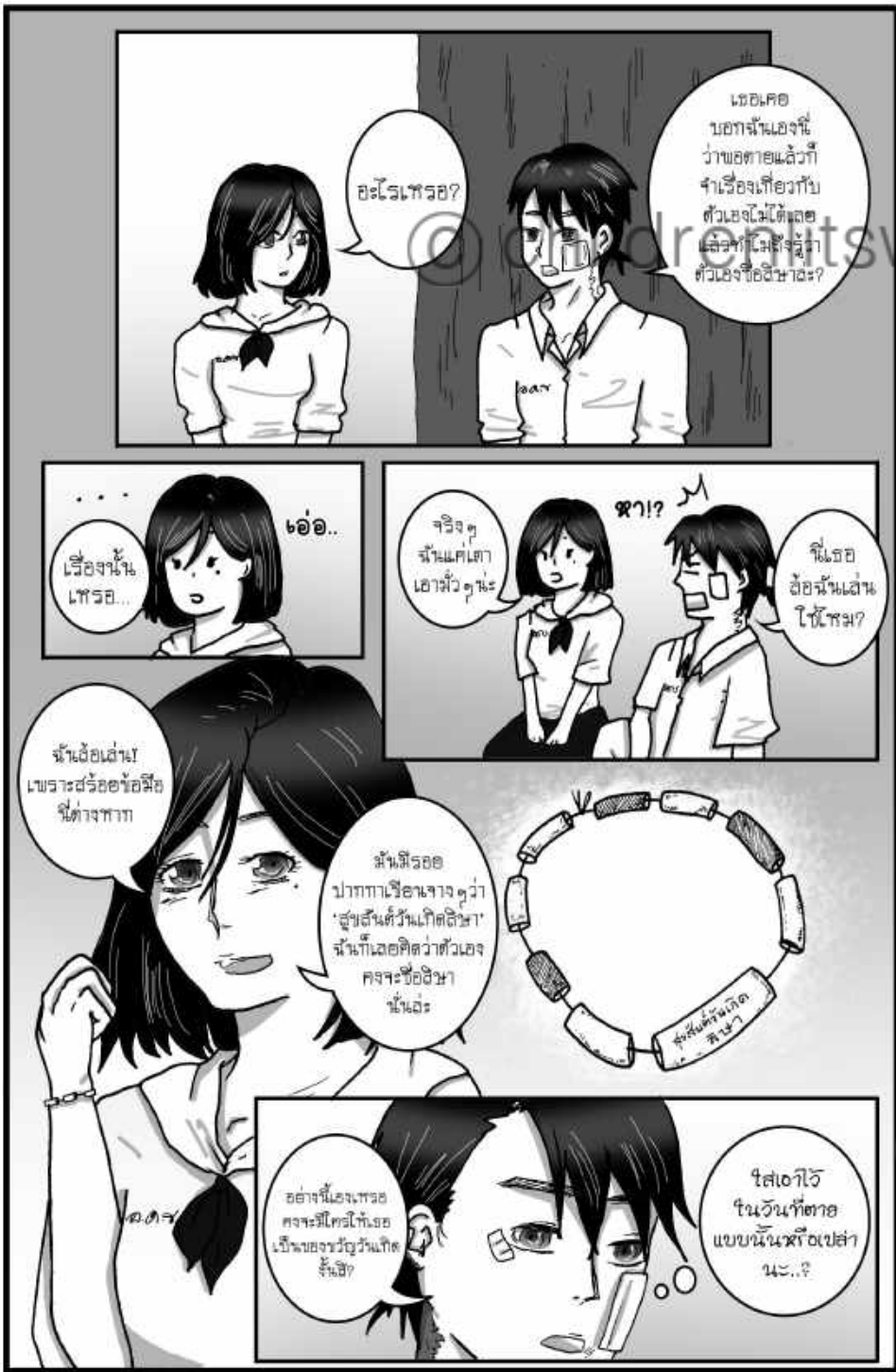
จริงๆแล้วนะ
ฉันตั้งใจช่วย
จริงๆ

ขอโทษ

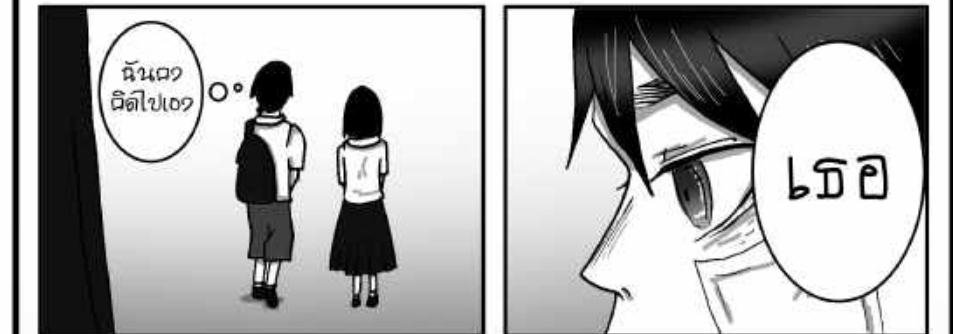
จริงๆ
ฉันมีเรื่องจะตาม
เธอตั้งแต่เมื่อวาน
แล้วละ

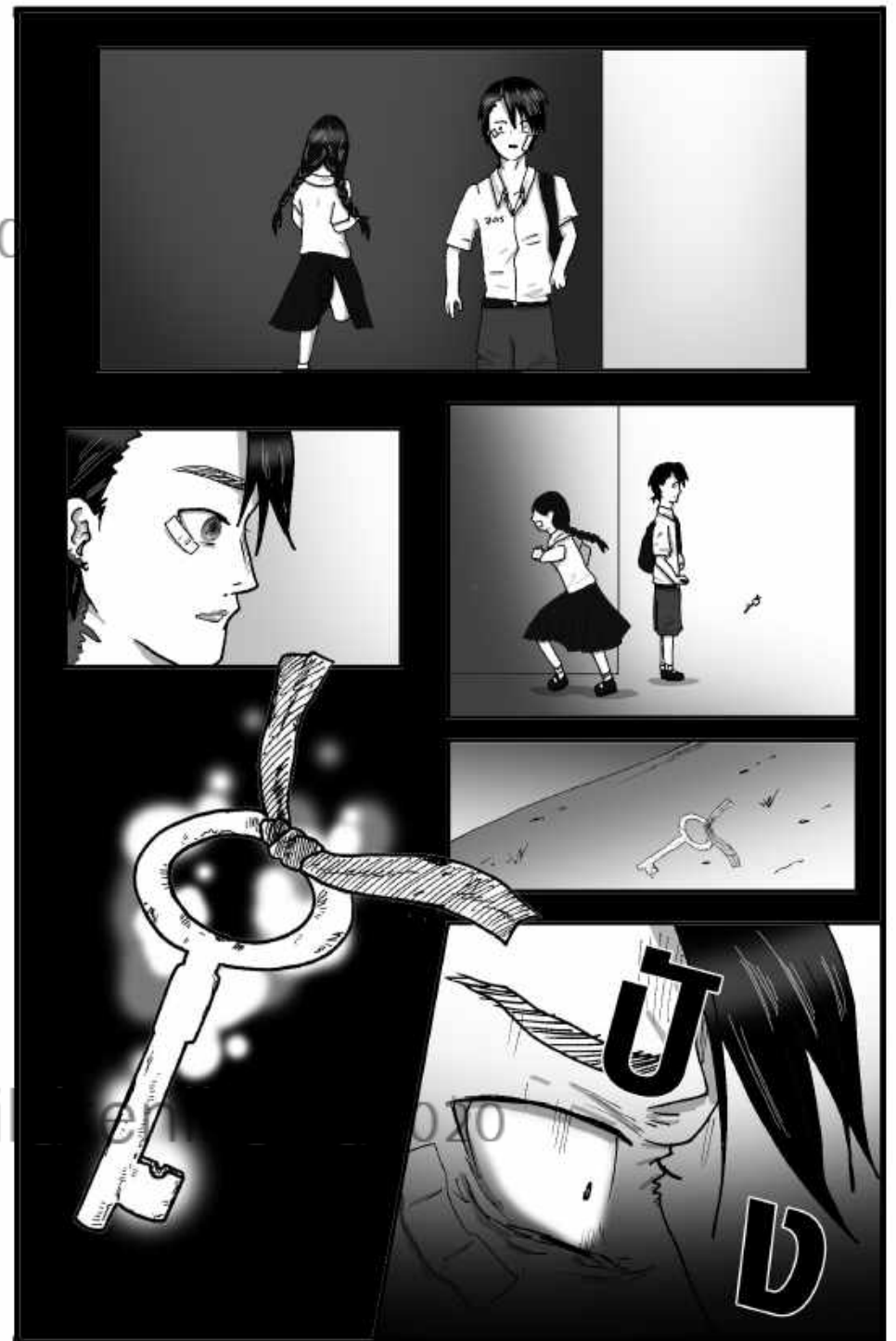
© childrenswu2020

© childrenitswuwu2020

© childrenitswuwu2020

ตอนที่ 6 : กล้องของขวัญ

© chianlitsvnu2020

ฉันจำ
ใจได้เลย
ว่าพ่อของฉัน
เป็นใคร

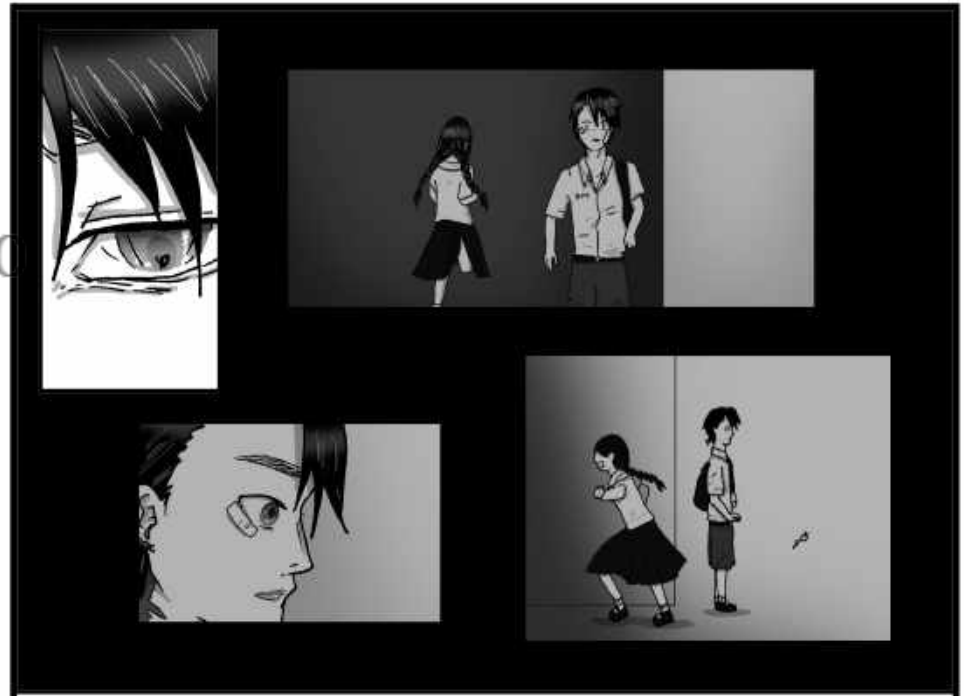
เชื่อใจแต่ว่า
ต้องเอาบุญแจ
ไปให้พ่อ
ให้ได้

ช่างน่าอว
ตวเองก็ไม่ได้
แล้วฉันจะ
ไปหาวิธีให้ได้
จากไหนกัน?

ฮือ

ฉันรับปาก
ว่าจะช่วย
ไปแล้วด้วย

ภาพที่เห็นเมื่อตอนนั้น
แสนวิเศษในชั่วแวบมาก
อ่าวกับฉากภาพนี้
เป็นอีก ๑ ภาพที่ติด

ความรู้สึกเข้ชหน้าอก
อ่าวกับทุกกระสุนอิ

แล้วก็กฏแห่งที่เห็น
ในนั้นมีตานั้น...

นี่
คือที่
สถานที่ที่
มาที่อื่น

มันคือที่
โรงเรียน

© chianlitsvnu2020

ของบางชิ้นนะ
แม้ว่าจะเก่าและมี
ความทรงจำเออะแอะ
แต่ก็ใช้ว่าทุกชิ้น
จะมีความทรงจำ
ที่นำจดจำนะสิ

ปู่เคยคิดว่า
บางชิ้นอาจจะเก็บไว้
เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจ
สิ่งเรื่องที่ไม่ได้ลืม
จนเร็ว ๆ นี้ปู่ก็คิดว่า
จะตอกย้ำตัวเอง
ไปเพื่ออะไรในเมื่อ
มันผ่านไปแล้ว

แต่จุดประสงค์
หลักของปู่จึงมี
เพียงอย่างเดียวคือ
จะนำมันไป
ทำอะไรกัน
เออะ

ปู่เก็บ
สะสมของ
อะไรเป็นวงกลม
แล้วเห็นเป็น
โหล?

อ่า
ก็ตีเพรียนกัน
นะครับ ขอบ่า
โคงขึ้นมาจาก
ที่ถ่ายของตัวจริง
ปู่เองจะได้
ชัดขึ้น

อ๊ะ
มันทั้งตัวของ

อย่าทิ้ง
กล่องนั้น

ครับ?

กล่องนั้น
ห้ามทิ้ง
เอาไว้ตรงนั้น
แหละ

ก็

ครับ..

อ้อ?

ผู้หญิง
คนนั้น...

นั่นลูกสาว
ปู่เอง
ชื่อ 'ลิตา'

© childrenitsvnu2020

ต่อไป
44 ปี แล้ว
ตั้งแต่สมัยที่ปู่
ยังหนุ่ม
กว่าให้มาก

เรียนที่
อุดมรักรู้
เหมือนที่
เรียนนะ

ผม
เสียใจด้วย
นะครับ

เดี๋ยว
นานแล้ว
ละ

กล่องน้ำ...
สีตาก็เป็นเคาะ
ทำปู่ไว้สมัยที่
ปู่ทำสังฆะเขียน
ยศตำรวจ

จนทุกวันนี้
ปู่ยังไม่รู้ด้วยซ้ำ
ว่าในนั้น
คืออะไร

ทำไม
ไม่ลองเปิดดู
ล่ะครับ?

นี่คือถุงแดง
สีตาดังใจจะให้ปู่แดง
ปู่เอาไว้ปิดคนที่
ไม่มีโอกาสได้ให้
จนสีปู่ถึงออกอังก๊อ
ก้อองจะเขียนหา
ปู่แดงก็ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน
ที่เลขที่ขงเฮงไว้
แบบนั้นดีกว่า

เห็นไหมแล้ว
ปู่ก็เสียใจนะ
แต่คงเป็นของที่ปู่
ไว้มืดๆที่ขงเฮง
อันเป็นของต่างหาก
สุดท้ายก็ลูกสาวปู่
ทิ้งเอาไว้ให้

เกิดอะไรขึ้น
เพรศครับ?

ถูกยิงน่ะ

ตอนนั้นปู่
รับราชการ
เป็นตำรวจอยู่กับ
สีตาคู่ 2 คนพ่อลูก
เพราะปู่หย่า
กับภรรยา

นะคะพ่อ
ขรู้งนี้ก็จะถึงวัน
เสียยศยศอย่าง
เป็นทางการแล้ว
ถึงวันนั้นหนูจะ
เอาถุงแดงมาให้
พ่อเปิดนะ

โอ
วันเดียวเอง
ให้พ่อก่อน
ไม่ได้เหรอ?
พ่ออยากดูนะ

© chitren@swu2020

© chitren@swu2020

ไม่ได้ค่ะ
พอต้อง
อดทานนะ

หนู
สัญญาว่าพ่อกำลัง
เด็กเขียนเมื่อไร
หนูจะรีบเอามา
ให้พ่อเลย
นะคะ

© childrenitswv2020

ปฐิ่งดา
รอเวลาเลิกเขียน
เพื่อที่จะได้เปิดกล่อง
ของขวัญจากลูกสาว

แต่แล้ว...

เป็นวันหนึ่ง
ปูกี้ได้รับแจ้งเหตุ
ว่ามีเด็กเขียนเขียนคดี
น่าอินมากราคาเมือง
นักเขียนใจจริงเขียน
จนเป็นเหตุให้มี
เด็กนักเขียนเสียชีวิต
ทั้งหมด 9 คน

หนึ่งในนั้น
มีลิตาดด้วย

ปู่ไม่เคยแต่ต้อง
กลองโบมนั้นอีก
ไม่ยากแม้แต่
จะมอง

เอาแต่รู้ลึกลับ
ที่เป็นถึงตำรวจ
แต่ไม่มีโอกาส
ได้ช่วยลูก

จนถึงทุกวันนี้
ปู่ก็ยังรู้ลึกลับ
เหลือเกิน

บางที
ปู่ก็อยาก
ครอบครัวที่วานะ
ที่ยังได้อยู่กัน
พร้อมหน้า
ให้เหมือนปู่

ปู่โง่ง
ครับ

สินะ
ปู่โง่งช่วยเหลือ
ยากมองไปนั้น
ไปกับผม
ที่โรงเรียน
ได้ไหมครับ?

ผมว่า
ผมพอจะรู้
ว่าปู่จะ
อยู่ที่ไหน

© childrenitswv2020

ไอ้ทิว!
เดี๋ยวก่อนสิ
จะบังคับพาปู่
มาทำไมเนี่ย?

แล้วเธอ
ชอบ
คนรัก
อะไร?

นี่ปู่
ไม่เคยเป็นอาช
โรงเรียมนี้มาก่อน
ปานนี้โดนไอ้
ออกมาแล้วจะ
สู้ใครมา?

นั่น
เป็นโชดดีของ
พวกเราครับ
ตามลงมา
ก่อนนะ

ทิว!
มาทำ
อะไรนะ?

อึ้น
นี่ว่าปู่คนนี่ละ
คือพ่อของอึ้น

ไอ้ทิว
นี่แกคุยกับ
ใครเนี่ย?

ไว้ฉันจะ
อธิบายทีหลัง
ไปก่อนนะ!

ทำไม
ถึงได้ดูมั่งใจ
ขำตาเนี่ย
กัน?

๒๒๓

๒๒๓

ก็นี่พวกปลา
ทงที่เห็นใน
นิมิตนั่น?

ด้านนอก
๔๔ ปีแล้ว

ถ้าใส่ไฟ
มาหรือมันไป
จะเป็นไปได้
หรือป่ะ?...

จะเจอไอ้หม
ไม่ก็
สองสามตัว
แล้วกัน!!

อึ้น

แก่อ
ไอ้ทิว
อึ้น มาพูดสิ
ไม่ว่าไรเงี่ย
อย่างนี้ได้ถึงใจ
ตลอดเฮอะ?

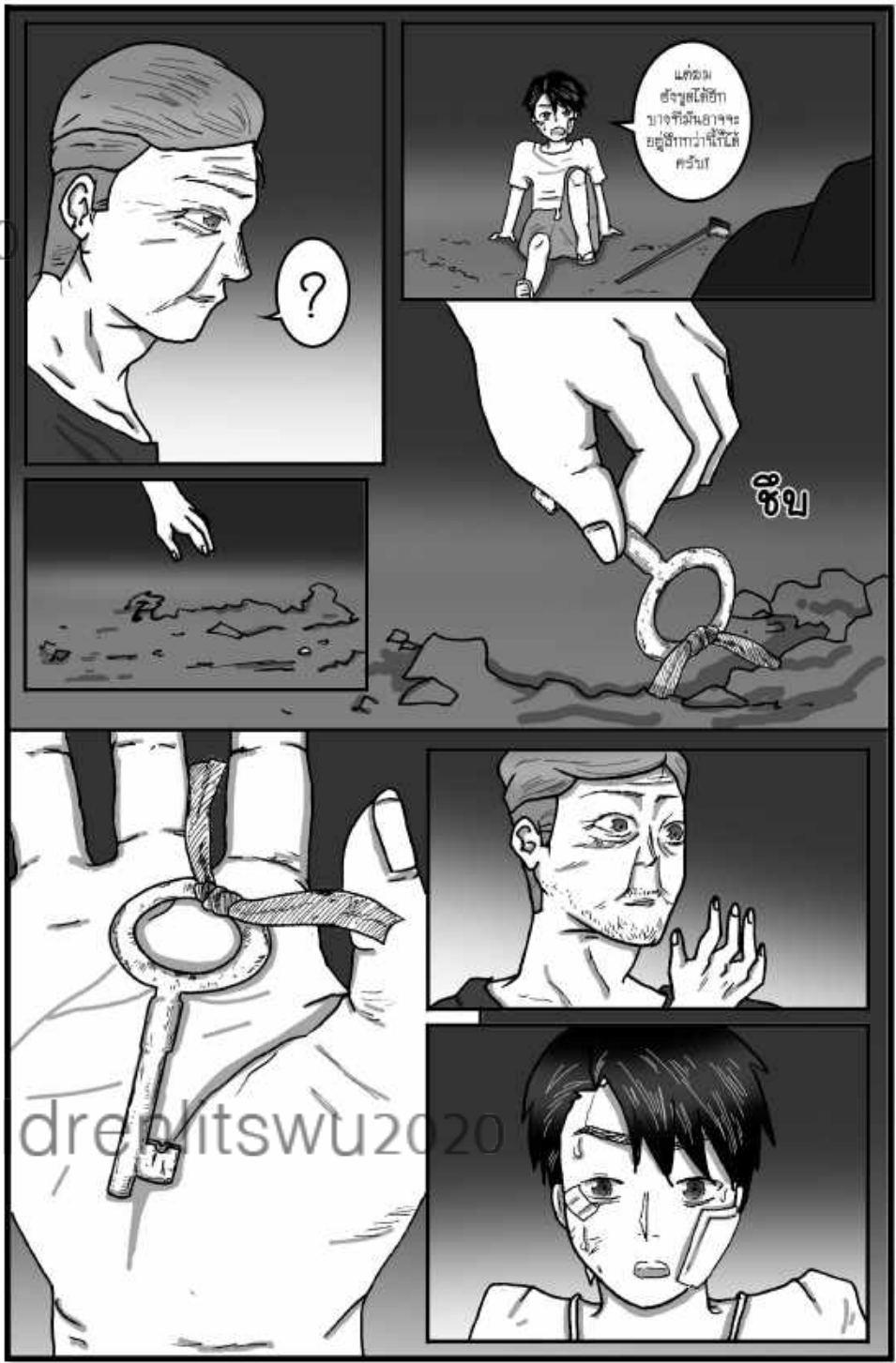

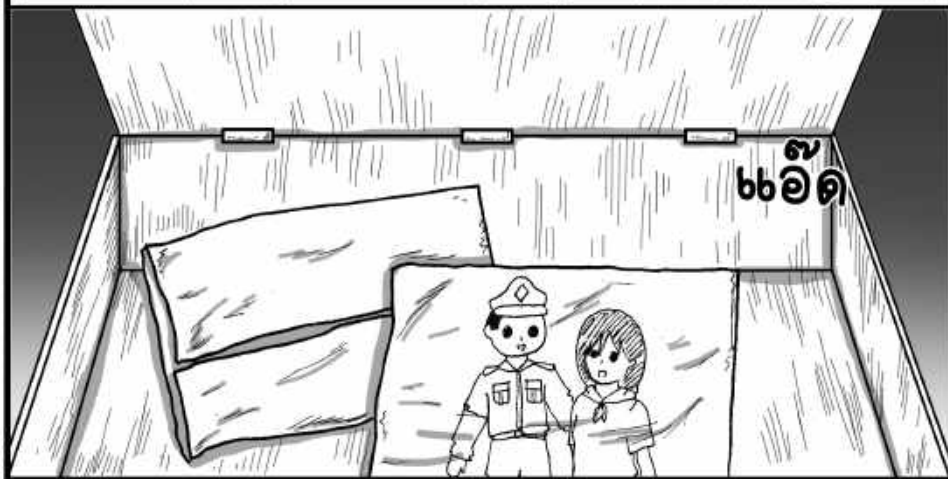
© childrenlit.swu2020

ฉึบ ฉึบ ฉึบ
ฉึบ ฉึบ ฉึบ

© childrenlit.swu2020

© childrenlitwu2020

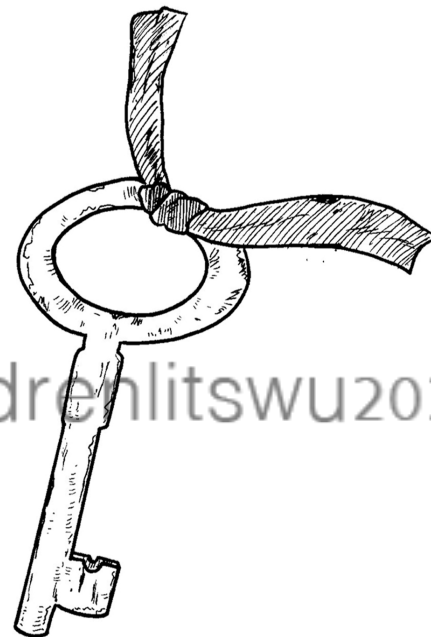

เฮอ

ขอโทษนะ

เท่านี้ฉัน
ก็หมดหวัง
แล้ว

© childrenlitwu2020

ตอนที่ 7 : เธอที่ฉันรู้จัก

ผล
หายดี
แล้ว
หรือ?

อ้อ
หายดีหรือ
นี่คือ กะโหลก
นะ

ฉัน
ดีใจมาก
ที่เธอยัง
จำเรื่อง
ที่ฉันทำ
ผิดได้
นี่จาก
ความดี
ของเธอ
นี่จาก
ความดี
ของเธอ

เอาคืน
ฉันหรือ?

อ้อ
เปล่าหรอก
จริงๆ
แล้วฉัน
ก็ขอ
ช่วย
นะ

พี่..
สิหรือ?

เรื่อง
อีก
เรื่อง?

อ้อ...
ฉัน
พูด
จริงๆ
นะ
สิ
นี่
คือ
การ
คิด
ฉัน
เป็น
ขอ
สิทธิ์
เธอ

นาย
คือ
พี่
นี่
ใช่
หรือ
นะ?

เวลาดู
ก็
เหมือน
พี่
นี่
แหละ

...
จริง
จัง

ไว้
เจอกัน
บน
ท้อง
เรือ
นะ
นี่
คือ
ชื่อ
ของ
เรือ
ที่
เรา
จะไป

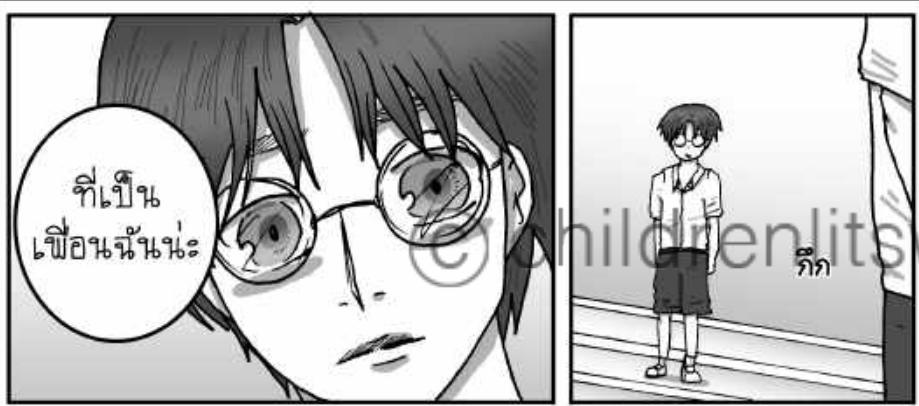
อ่า
ได้
สิ

เฮียร์

ขอบใจ
นะ

© childrenitswu2020

© childrenitswu2020

ก็เป็นเพื่อนฉันนี่

กิกิ

จวบ

จวบ

จวบ

จวบ

กิว!

ได้รับแล้วหรือ?

ใช่ครับออกมาเจอขอโทษนะคะ

เพราะ? ฉันได้ฉันจะทำบุญไปให้สิคะแล้วกันนะ

กิว ฉันส่งของมาให้กันใช่หรือ บุคคาบูดูแม่เธอรู้หรือใจว่า บุดูแม่อยู่ตรงไหน?

ตอนนั้นแม่ออ ฉันเห็นนะ ตอนที่คุณเข้ามาต่อตัวฉัน ฉันคิดว่าจะไม่ให้คนภายนอกเห็น แต่ฉันลืมส่งของมาให้ บุดูแม่ตรงไหน?

ฉันเห็นภาพของอิตากาที่ตั้งใจอยู่ในโรงเรือนกับบุดูแม่ตรงนั้น ที่หน้าปากประตูหน้าของเธอสั่งมาอยู่ที่นี่

ตอนแรกฉันคิดว่าตัวเองคงจะบ้าแน่ ๆ ที่สนใจมากกว่าคนอื่นของอิตากานั้น แต่คงเพราะว่าฉันมีสิทธิ์ทางเสียเงินที่จะซื้อได้แล้วมากกว่า ฉันจึงต้องบุกไปหานะจ้ะ

© childrenlit/wu2020

แบบนี้เงิน
นอกเหนือจาก
ความสามารถในการ
มองเห็นสีได้ของเธอ
แล้วไม่ใช่หรือ?

เธอ
หมายความว่า
ยังไง?

นั่น
หมายถึงถ้าเธอ
มองเห็นสีได้
เพราะเคสสัมผัส
กับความตาย
มาแล้ว

นั่น
ความสามารถ
ที่มองเห็นอดีต
ก่อนตายของจิตนาถังได้
ก็อาจเพราะผล
จากฮันตันนั้น
หรือเปล่า?

เธอกำลัง
จะบอกว่านั่นสัมผัส
จากผลตมนี้ใช่มั้ย?
แต่ก่อนหน้านั้นที่ฉัน
ดูกลสีเล่นงานในโรงอิม
ไม่เห็นสัมผัส
ภาพอดีตได้แบบ
ครั้งนี้เลย

ฉันแค่ตาเอานะ
แต่มันก็มีภาพ
เบิ่งไปได้
บางทีพลังของเธอ
อาจจะเชิงถึงขึ้นมา
จากความรู้สึก
บางอย่างของ
เธอเองก็ได้

ถ้าเป็น
อย่างนั้น...
ก็ไม่น่าแปลกใจ
ที่ไม่ต่างจากโดน
คำสาปเลยนะ

นี่อาจเป็น
โชคชะตาก็ได้
ถ้าเธอไม่ได้ผลตมนี้มา
เธอก็กับจันคง
ไวได้เจอกันและ
เธอคงใจได้
ช่วยฮิตา

โชคชะตา...
เธอพูดคำนี้
อีกแล้ว

เธอคือ
มีความสุข
ขึ้นนะทิว

เธอคือ
มีความสุขขึ้น
ตั้งแต่เธอเจอฉัน
และได้ช่วย
ฮิตา

พา
พูดอะไร
ของเธอ?

เธอค้นพบ
อะไรดี ๆ จาก
ผลตมนี้แล้ว
ใช้ไหมล่ะ?

อย่าหลง
ตมของภาพเธอ
นี่ก็เป็นของ
แบบนี้แล้ว
และที่ฉันช่วยฮิตา
ก็เพราะเธอช่วยฉัน
มาตั้งหลายครั้งแล้ว
ต่างหาก

นั่นแค่
ตอบแทน
เท่านั้นล่ะ!

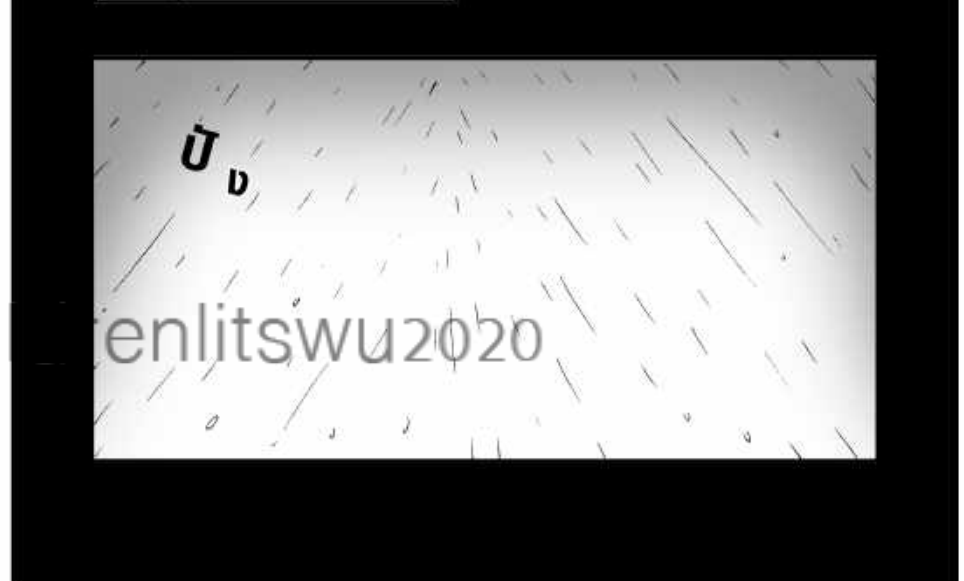
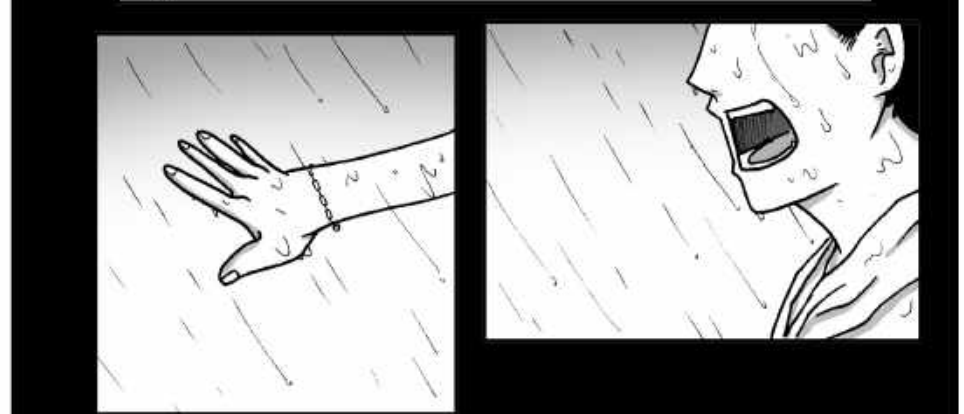
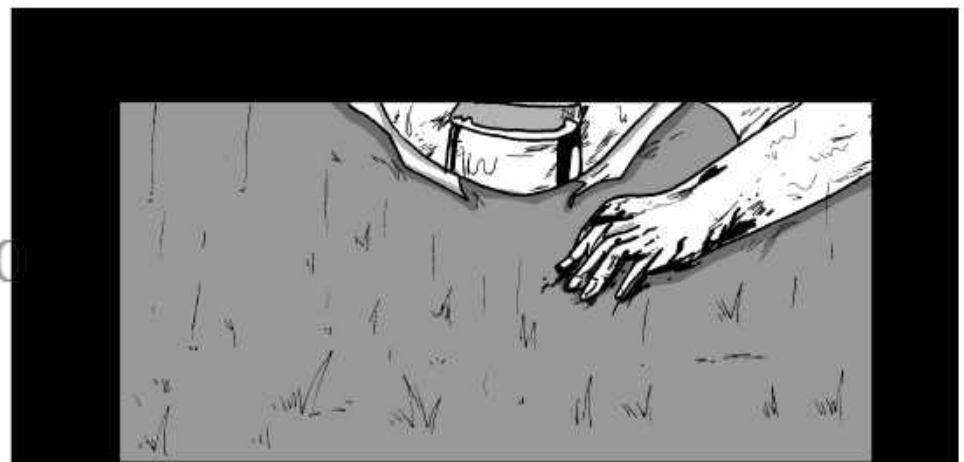
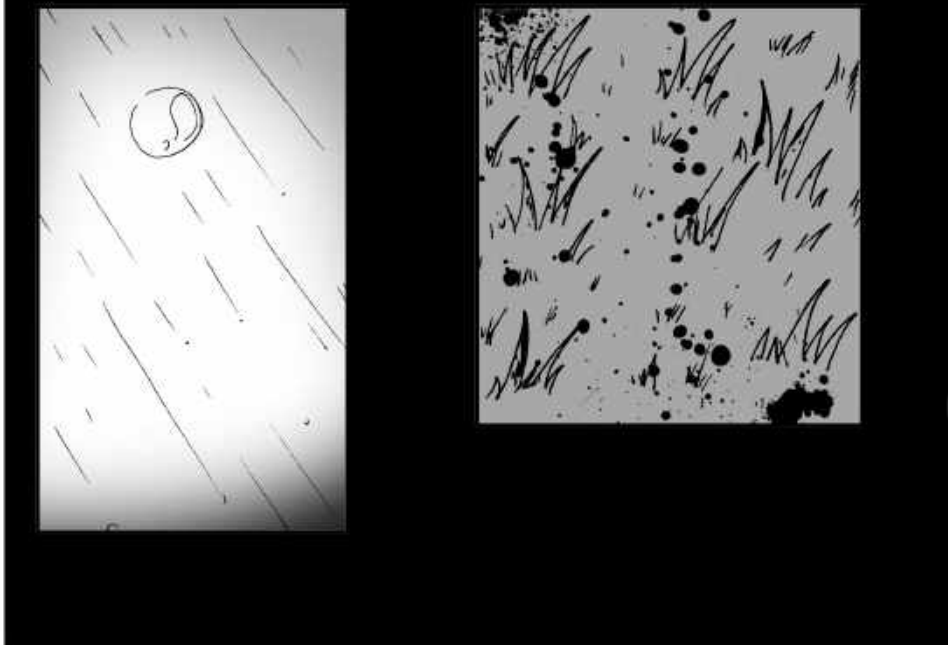
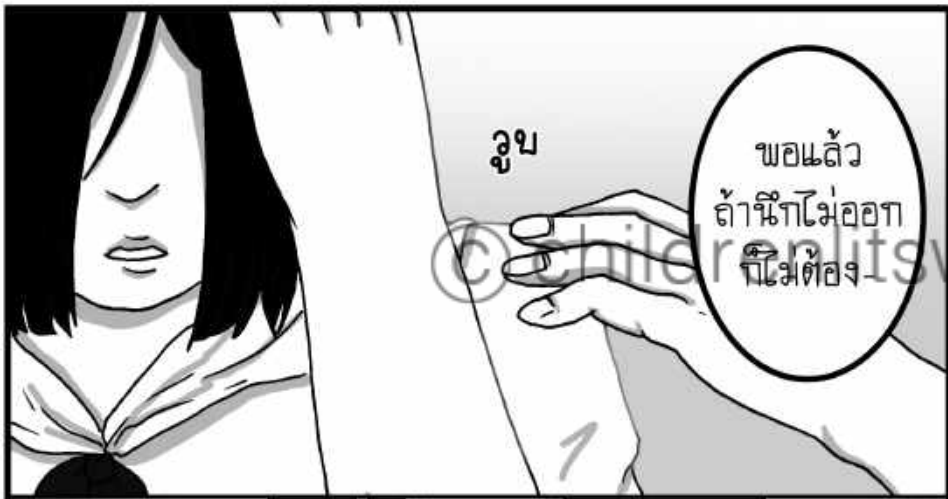
ว่าแต่
เธอนี่อยู่ใต้ต้นไม้
ทำไมมาตลอดเลยนะ
ตั้งแต่เจอกัน
ครั้งแรกแล้ว
เธอตาย
ทำไมเหรอ?

นี่บอก
เธอแล้วใจ
ว่านี่ทำอะไร
ไม่ได้เลย

หรือ
จริงๆ ๓๒๑
เป็นอยู่ที่
ต้น?

อีกแล้ว
ภาพแบบนี้

เธอไปเถอะ
ใกล้จะได้เวลา
เรียนแล้วนะ

ฉัน
อยากคิด
อะไรก็ตามที่
ดีกว่าเธอ

...

เรื่องทั้งหมด
เป็นแบบนี้เอง
สินะ

ไม่ต้องห่วง
แม่จะพา
ไปหาคุณหมอ
ที่โรงพยาบาล
แล้ว

ปู่อบใจ
มากจริงๆ นะ
ที่ช่วยให้ปู่
จากมาจากการ
ชดทวงคืน
ได้อย่าง
สบายแล้วใช่หรือ?

ครับ
ผมดีใจนะครับ
ที่ได้ช่วยทั้ง
ปู่และอिता

ปู่โง่ง
ครับ

ผมเห็น
ผู้หญิงอีกคนหนึ่ง
ได้พูดกับเรียม
แบบเดียวกับ
อिता

เธอชื่อ
ลิลษา

© childrenlit.swu2020

ตอนที่ผม
ล้มตัวนอนเธอก็เป็น
พลังจากวิญญาณ
ผมเห็นภาพในสิ่งที่
ผมได้สัมผัสอยู่เป็น
แบบเดียวกับตอนที่
ได้ล้มตัวลงนอน

ป๊อ
ใช่ไหมครับว่าผม
ทรมานความว่า
ยังไง?

อ้อ
เหตุการณ์
ตอนนั้นได้
เกิดเรื่องในชีวิต
หลายครั้งก็
รู้กันอยู่แล้วว่า
คงเป็นสิ่งที่ใน
การลาออกครั้งนั้น
แม่ ๆ

เธอบอกว่า
เธอต้องการช่วยเหลือ
อะไรบางอย่าง
แต่เธอทำอะไรไม่ได้เลย
ผมจึงต้องรู้ให้ได้ว่าเธอ
เป็นใครมาจากไหน
เธอยาถึงต้องการ
อะไรกันแม่

ผม..

ผม
อยากจะ
ช่วยเธอ

ป๊อ
เข้าใจ
แม่ๆ

อ้อ

จากที่ฟัง
ปู่ย่าบอกมาเข้าใจ
ว่าทนายความคงจะ
เรียนที่อเมริกามา
แต่ปู่ไม่ได้เป็นตำรวจแล้ว
ถ้าจะให้พาเอกสารข้อมูล
ผู้เสียชีวิตเมื่อตอนนั้น
คงจะเป็นเรื่อง
ยากแม่

แม่ลองดู
จากโน้ต
คู่มือ

โรงเรียน
อุดมรักษ์
พ.ศ. 2519

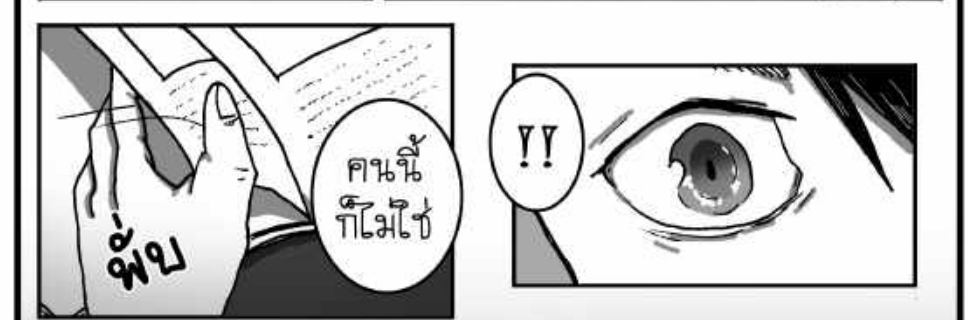
หนังสือ
รุ่น?

ป๊อ
หนังสือรุ่น
ที่ถ้าอ่านเนื้อหา
จะเขียนถึงปี
ตอนนั้นคือ
เรียนอยู่ ม.ศ. 3

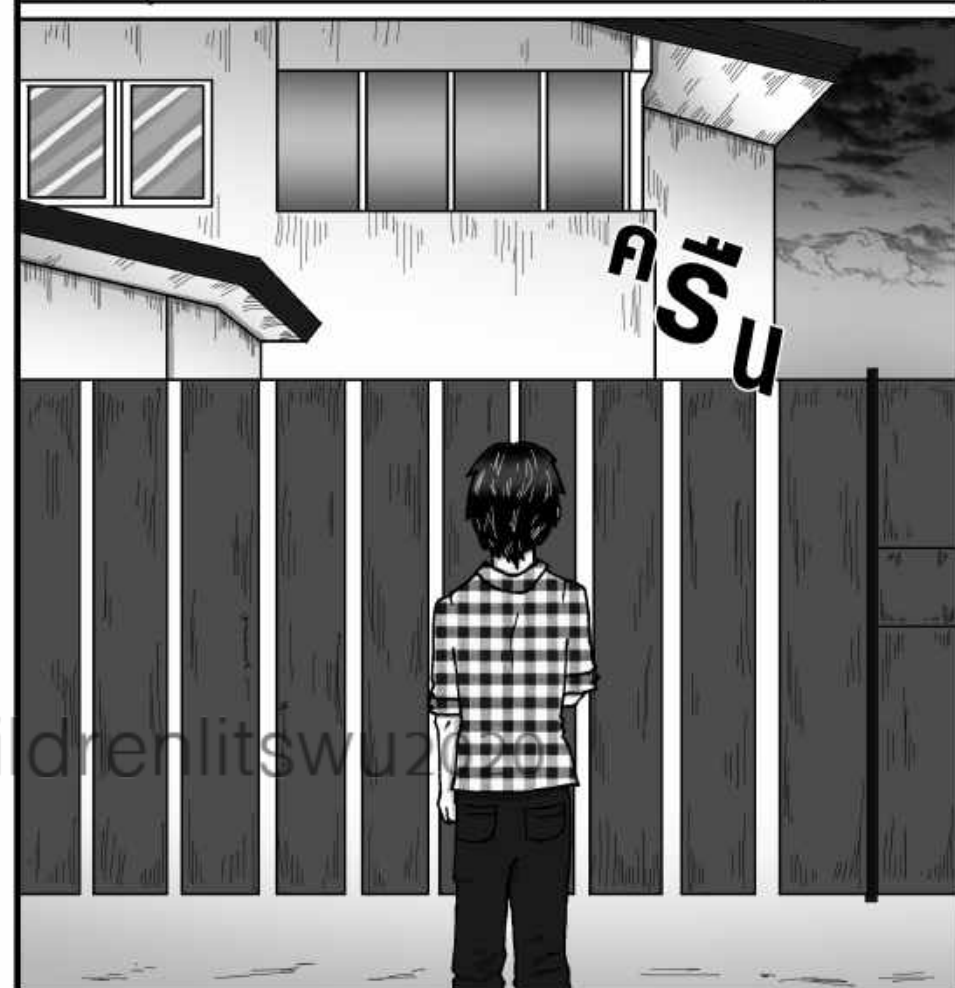
ถ้าเป็นไปได้
ตามที่คิด
แม่ทนายความ
คงจะมีรูปอยู่โน้ต
ด้วยแม่

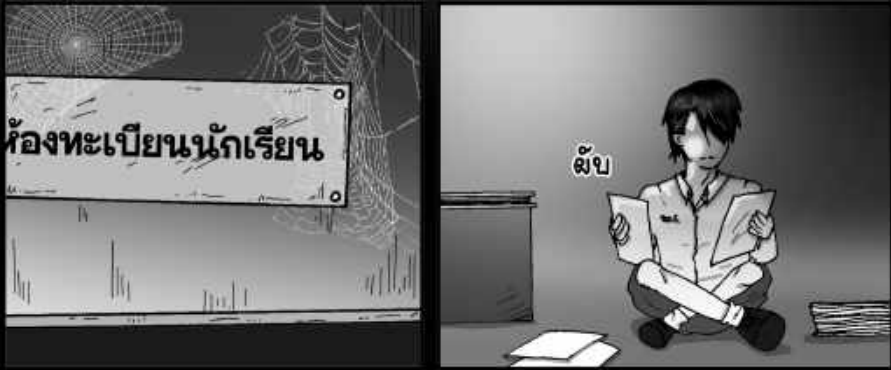
© childrenlit.swu2020

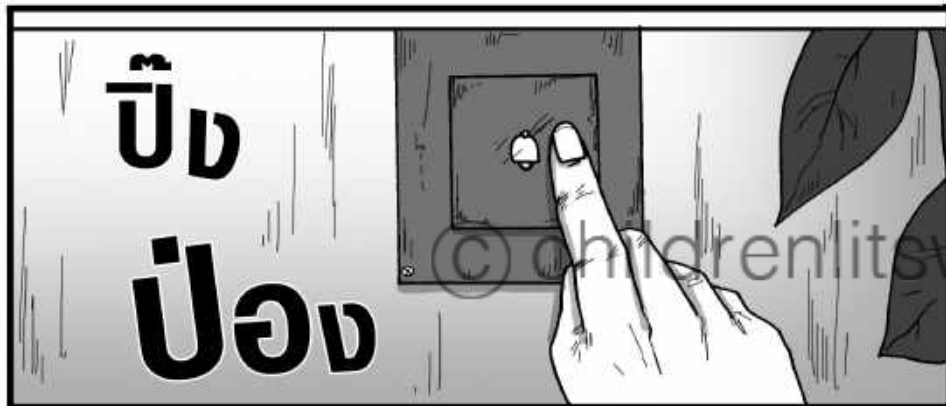
ด.ญ. ชาลีษา จิรนนท์ชนติ

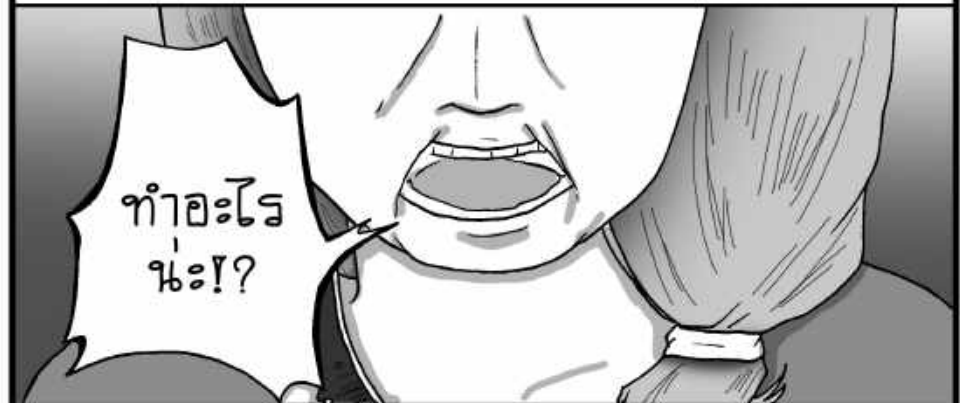

© childrenitswu2020

© childrenitswu2020

ขอโทษนะคะครับ
ผมผิดเอง

litswu2020

อาต
เป็นอะไร
หรือเปล่า
ครับ?

อาต
ไม่ได้เป็น
อะไร

โอ้หนู
เธอไม่ทําเหมือน
คนที่อายเคอ
รู้จักเลอ

ในรูปคือ
ลูกสาวกับสามี
ของยายเอง
เสียไปหมด
แล้วละ

ลูกสาวของอาต
ชื่อฉินหรือเปล่า
ครับ?

!?

รู้ได้
ยังไง?

เธอ
เป็นเพื่อนผม
อยู่ที่โรงเรียน
คุณรักกัน
ผมเห็นเธออยู่
ที่ใต้ต้นไม้

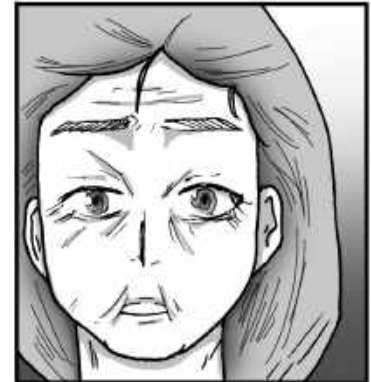
พูดอะไร
ของเธอ
ลูกสาวฉัน
ตายไปแล้ว
อย่ามาพูดจา
เหลวไหลนะ!

ผมพูด
ความจริง
นะคะ!

งั้นถ้าผม
บอกว่าคุณไม่ใช่
ศรีอ้อหรือมีอ้นางงาว
คุณยายจะเชื่อผม
หรือเปล่า?

© chiorerlitswu2020

เธอบอกผมว่า เธอมีทวงจที่ออกจะช่วยเหลือ บางอย่างอยู่ แต่เธอจำไม่ได้นะครับ ว่าตอนนั้นเธอออกจะช่วยเหลืออะไรกันแน่ คุณเธอพอจะรู้อะไรบ้างไหมครับ?

ครับ

คิด

วันนั้น ผมตกหนักมาก เทหมีนอนกับวันนี่ ไม่หมีติด

อีซา ออกไปตามหา แมวที่ตัวเองเลี้ยงจะ เก็บมาได้เองได้ แค่วันเดียว

ออกไป ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า ผมตกหนักขนาดนี้

ออกไป พร้อมกับ เด็กผู้ชาย ที่เป็นเพื่อน อีกคนหนึ่ง

แล้วก็ ไม่มีโอกาสได้ กลับมาที่บ้าน อีกเลย

พี่สาวมาตึง รักเธอนะครับ สิ่งที่คุณถามว่า สีนาออกจะออกไป ช่วยแมวตัวนั้น แต่เสียชีวิตก่อน ใช่ไหมครับ?

ฮยาแค่เตา แต่คิดว่าคง จะเป็นเรื่อง หนึ่งนะ

แต่ต่อให้เป็น อย่างนั้นจริง ๆ สีนาคงจะไม่มี โอกาสได้ช่วยเหลือ มันหรอก

เพราะ แมวตัวนั้น ตายไปตั้งแต่ 44 ปีก่อนแล้ว

!?

แมวตัวนั้น ตายอยู่ในโรงเรือน ว่างภาพเทหมีนา ถูกทำร้ายและ ปล่อยออกไป

แต่ฮยา ก็ไม่รู้หรอกนะ ว่าอีซาได้เจอ มันหรือเปล่า

ถ้าอย่างนั้น ผมขอจะ มี ทางเลือกไหน อีกบ้างครับ?

ลองนี้ หนึ่งนะ

แฮ็ด

© childrenlitstw2020

เอานี้
ให้ลีซาสี

ปลดอกคอส
แมวเกรอ
ครับ?

ฮาย
ได้มาจาก
เจ้าพี่น้ำทิ
ตำรวจนะ

เด็กผู้ชาย
คนหนึ่งถืออก
ไปกินอาหาร
ที่โรงเรียนในเย็น
แม้ว่าจะไม่มี
อาหารกินแล้ว

ฮายไม่รู้เลย
ว่าปลดอกคอสให้มันจะ
ช่วยอะไรได้บ้างไหม
ฮายรู้เพียงแค่อินา
ออกไปตามหาแมว
ตัวนั้น

แต่ช่วงเวลา
สุดท้ายก่อนที่
ลีซาจะตาย
มันมีเหตุการณ์
อะไรเกิดขึ้นบ้าง
แม้แต่ฮายหรือตำรวจ
ก็ไม่มีทางรู้ได้
หรอกนะ

© childrenlitstw2020

แค่นี้
ก็มากพอ
แล้วครับ

หมั่น

จะไป
ทักฮาย
ตอนงี้เลย
เหรอ?

ครับ
ฝนตกแบบนี้
คุณฮายอยู่
ที่บ้านจะครับ
เพื่อจะเปิด
ทีวีได้

ฮาย
ฝากด้วยนะ

ขอบคุณ
มากนะครับ
สมไปก่อนนะ

© childrenlit.swu2020

ทำไม
ฉันถึงเจ็บ
ถึงก็ได้ยินคนนั่น
พูดนะ?

เพราะ
เขาหน้าตา
เหมือนคน
ที่เคยรู้จัก

หรือฉัน
จะเคยเจอ
เขามาก่อน
จริง ๆ

ฉันกำลัง
ไปหานะ
ลิษา

ฮ่า

© childrenlit.swu2020

ตอนที่ 9 : เพื่อน

๒๑

ลีซ่า!

ทิว...
มาทำ
อะไรที่พี่
ตอนนี้นะ?

มาหา
เธอใจ
ตามได้

เอานี้
ไปสิ

แม่เธอ
ฝากมาให้

แม่?
ปลอมคอ?
เธอพูดอะไร
ฉันไม่เข้าใจ

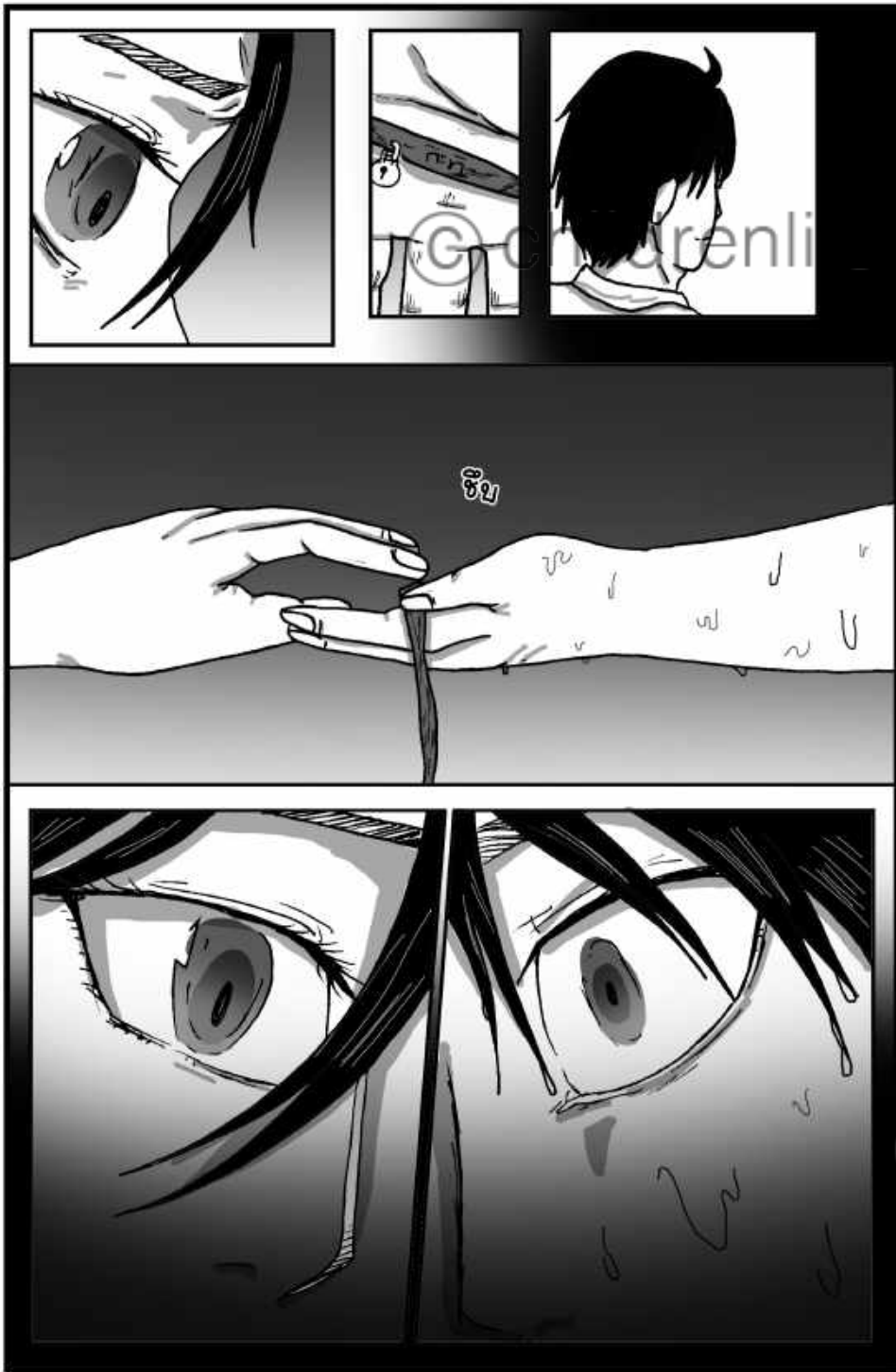

พี่รู้แล้ว
ว่าเธอตายยังไง
เธออยากช่วย
อะไรกันแน่
พี่รู้เรื่องทั้งหมด
แล้วล่ะ

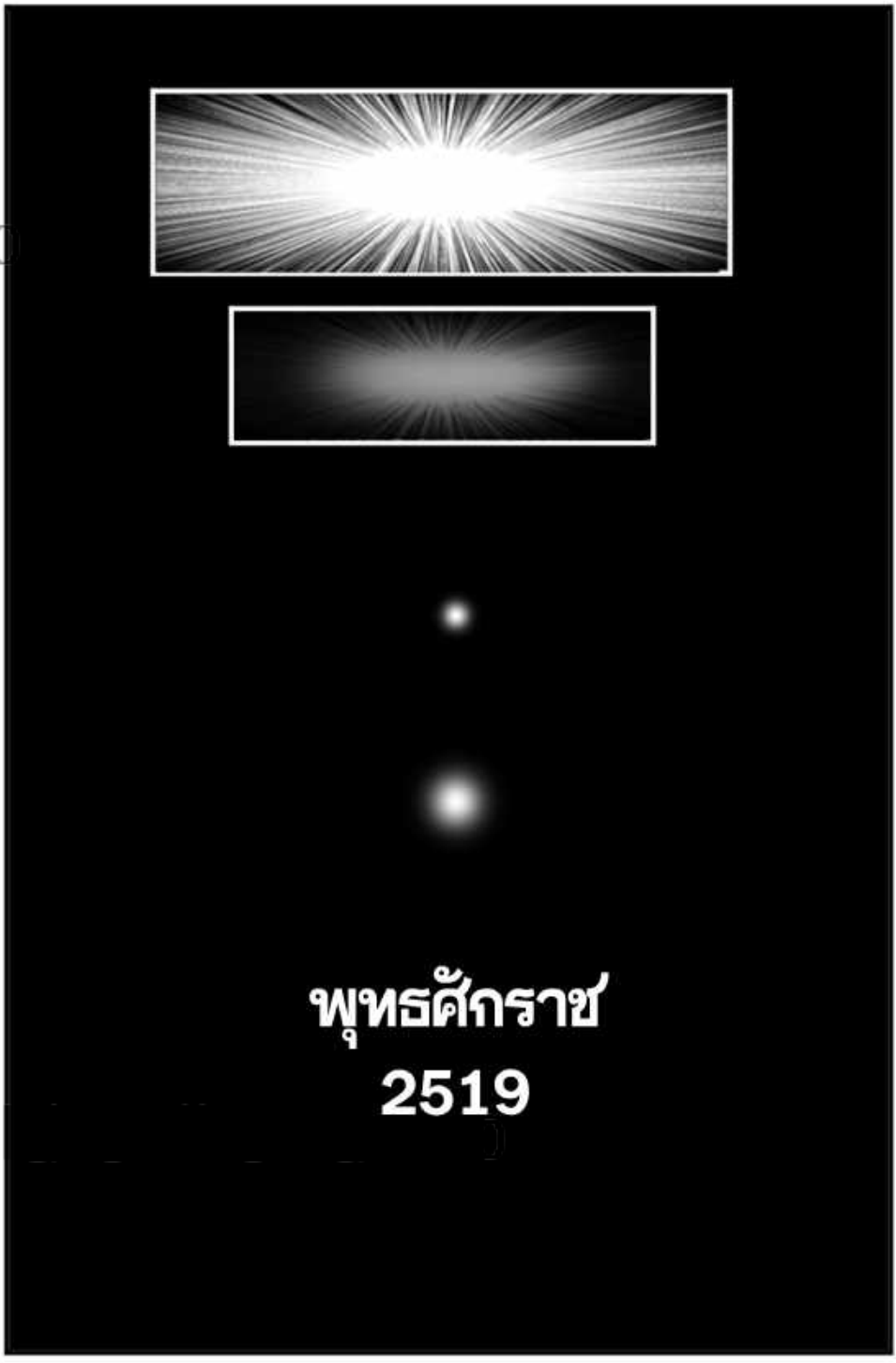
พี่ไม่รู้หรอก
ว่าปลอมคอ
พี่จะช่วยอะไรได้บ้าง
แต่เธออยากช่วยพี่
แล้วพี่ก็ให้ดูสิว่าเธอ
จำมันได้หรือเปล่า

© childrenlit.swu2020

© chirenlivuwu2020

© chi

ใจเป็นผัว
พรอมน่า
เธอเป็นแม่บ้าน
ดีใจไหมนะ

แม้ว่าถ้าอยาก
ตายแทนเธอก็
จะต้องมาใช้วิธีเช่น
ตอนผ่านป่าดงภูวาม
แบบวิธีนี้แหละ?

ฉันไปเถอะ!

เขตวัง
พุ่มนี้
มีหินที่
กินอะไรดี
ใกล้บ้าน
ดีอยู่

ใจ
วังนี้จะกลับ
พร้อมกัน
ไหม?

ใจ เธอ
วังนี้จะมีอะไร
ดีบ้าง?

แล้วเฮนี่
นางไม่ยอม
กินยาเหรอ?

นี่
วังนี้
นี่เอง

ขอมาคิดดูแล้ว
ผู้สีกติจ้งเดือนะ
ที่บ้านเรา
ใกล้กัน

ขอมีเขื่อน
กลับบ้านตัวกัน
อย่างนี้ทุกวัน
ฉันก็ไม่เบื่อเลย

อิม
นี่ดีนะ

ว่าแต่
นางรู้เรื่อง
น้ำร้อน
ที่ยังข้างๆ
เราไหม?

ทำไมเหรอ?

เราเองก็โดน
ขวิดด้วยมือไม้
แต่ถึงเป็นประจำ
เหมือนน้ำเดือด
แต่บอกว่ากิน
โธษอีก

บางทีก็
โธษไปโดน
บางทีก็โดน
ของเรไปช้อน
บางทีก็ถูก
ขวิด

นั่นฮอก
จะช่วยเหลือเรา
แต่ที่เราเป็นคน
ใจที่คอยพูดกับใคร
และเก็บตัวมา

ฟังดู
แย่มาก
เลยนะ

เดี๋ยว
นี่ฉันเกือบ
ลืมเรื่อง
สำคัญ
ไปเลย!

นี่เธอ
เบลอเรื่อง
จนฉันตาม
ไม่ทันแล้ว
นะ?

แล้วเรื่อง
ที่ว่าฉันเรื่อง
อะไรล่ะ?

พุ่มนี้
วันเกิด
ฉัน

© childremlits wu2020

© childremlits wu2020

ลึ้ม
สนับ

© childerit wu2020

© childerit wu2020

อ่า ได้

© childrenlitwu2020

© childrenlitwu2020

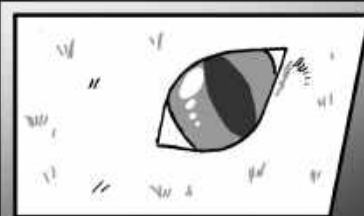
ก๊าก

พอฉันที่

โกรธ

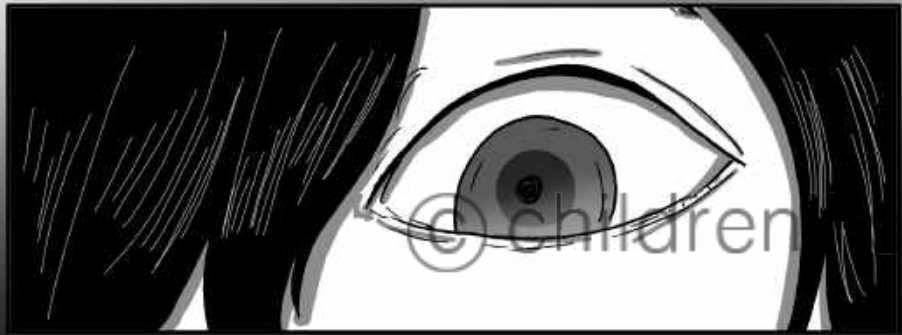

ไม่รัก
ฉันก็โกรธ
ฉันจะฆ่ามัน
ให้ตาย

WU2020

© childrenitswu2020

ตอนที่ 10 : สิ้นสุด

ไม่ยว..

ลิซ่า

ยัยบ้า
วิ่งออกมา
ทั้งๆ ที่
ไม่มีร่ม
เนี่ยนะ! ?

ท...ก็ฉัน
เป็นท้วง
เจ้ากะกีนี่นา?

เธอจะรีบ
เกินไปแล้ว
มันอาจจะ
ทลปฬนอยู่ใน
โรงเรือนก็ได้
ค่อย ๆ ทยาย!

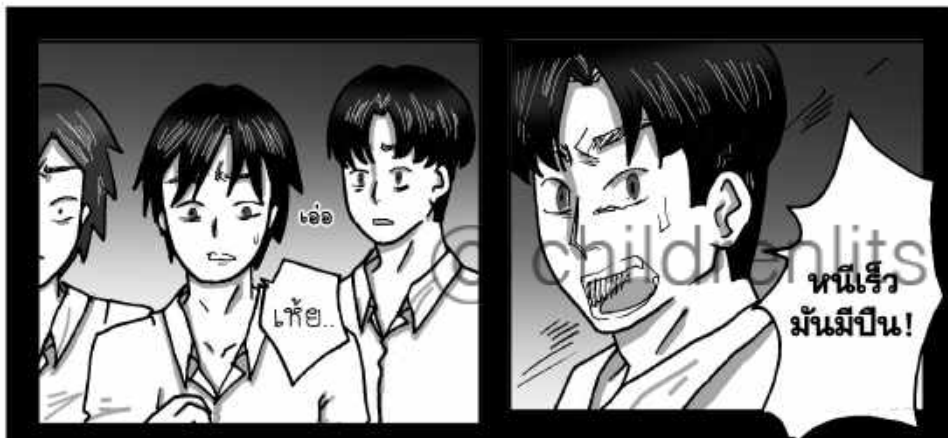

พี่สาวของพี่นี่
มันคงกลัวพี่มาเจอ
เธอคนเดียวที่
โรงเรือนสิพี่
จะรีบกลับบ้านทำไม?

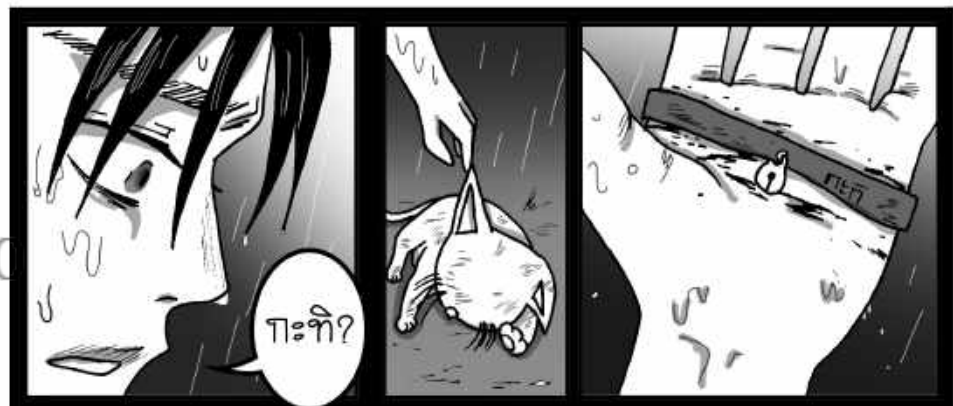
อา ก็ได้
ถ้าเธอว่า
อย่างนั้น..

childrenlit.swu2020

© childrenlit.swu2020

wu2020

© childrenlitswu2020

นี่
คือ
หมอ?

ถ้า
เรียน
จบ
ใน
โรงเรียน
ที่
ไหน
ก็
เป็น
หมอ
ได้

แล้ว
หมอ
นี่?
เขา
ก็
คือ
ตัว
นี้
เอง
อาสา
มา
เป็น
หมอ?

นี่
ฉัน
จำ
พวก
อย่าง
นี้
ได้
หมด
แล้ว

เธอ
เอง
ก็
เจ็บ
ได้แล้ว
เพราะ
อะไร
ไหม?

ก็
แม่
ค่ะ
คนที่
ฉัน
อยาก
จะ
ช่วย
มา
ตลอด
ก็คือ
เธอ
นี่
เอง

บ้าง
จึง
เลย
นะ

ตาย
เป็น
ผี
มานาน
ขนาด
นี้
แล้ว
แม่
ก็
ยัง
ทำ
ตาม
ที่
พูด
เอาไว้
ไม่ได้
เลย

ใคร
ว่า
อะ
เธอ
ช่วย
ฉัน
มา
ตั้ง
หลาย
ครั้ง
แล้ว
ต่าง
หาก

ตอนที่
ฉัน
โดน
ผี
ทำ
ร้าย
ใน
โรง
อิ
ม
ตาม
ยัง
ตอนที่
โดน
เจ้า
พวก
นั้น
เล่น
งาน
อีก

เธอ
ปกป้อง
ฉัน
ตั้ง
หลาย
ครั้ง
ทั้ง
ๆ
ที่
เธอ
ตาย
ไป
แล้ว

ขอ
บ
ใจ
มาก
นะ
ลิ
ษา

© childrenlitsevil2020

© childrenlitsevil2020

© childrenlitswu2020

3 ลับดาห์ต่อมา

© childrenlitstwu2020

ปู่โธ่ง
ทำไมไม่มา
อะไรกัน
ครับเนี่ย?

ลวดดีใช้ไหมล่ะ?
ปู่กับแม่ของหนูลิตานะ
บริจาคเงินเพื่อขอให้โรงเรียน
ทำสวนดอกไม้เล็ก ๆ
แล้วใช้ชื่อของลิตากับบิดา
รวมกันตั้งชื่อสวนตรงนั้น

ที่นี่คงจะไม่มีใคร
กลัวต้นไม้ต้นนั้น
อย่างที่แกว่าแล้ว

เพราะแม่
พาแม่ของลิตา
มาทำความรู้จัก
ปู่เลยรู้สึก
มีเพื่อนหัวอก
เดียวกันที่ต้อง
สูญเสียลูกสาวไป

ขอใจแก
มากเลยนะ

..ครับ!

ทิว

อ้าว เขอร์
นึอะไร
เพรช?

เห็นเม
ฮิน่าอะไร
แล้วดีจังนะ
เลยมาถาม
ทีละจะได้เวลา
เรียวแล้วนะ

อ่า
เกือบสิ้น
ไปเลยแฮะ

ขอมีส่วน
ขอไม่ตรงนี้
ต้นไม้ที่ว่ากันว่า
มีเด็กสาวมา
ผูกคอตายที่
ไหนมาสิอีกแล้ว
เขาว่าไหม?

ฮือ
นั่นก็ว่า
แบบนั้น
เพรชนั่น

เฮ้ยนั่นนาย
ว่างไหม?

ไปเล่น
บาสกัน

© childrenlitstwu2020

ฮะ ฮะ ได้สิ!
น้ำวางอยู่แล้ว!

ฮ่า
ขอฉันอยู่ตรงนี้
อีกแปบฉันจะ
เอาที่บนห้อง!

รีบตามมานะ
เดี๋ยวจะโดน
ครูเจอ!

ผู้หญิงคนหนึ่ง
เคยบอกผมว่า
ทุกอย่างอาจเป็น
โชคชะตา

หรือถ้าเป็น
อย่างที่คนเขื่อกัน
คงจะเรียกว่า
'กรรม'

แต่ไม่ว่าจะเป็น
อย่างไรผมก็
ไม่สนใจหรอก
เพราะยังใจผมก็
เปลี่ยนแปลงอดีต
ไม่ได้แล้ว

สิ่งที่ผมได้รู้คือ
บางคนใช้ชีวิตของตัวเอง
ได้ไม่คุ้มเสียเลย
รู้ตัวอีกทีทุกอย่าง
ก็สายเกินไปแล้ว
จนกลายเป็น 'ห่วง'
ที่ทำให้ไม่ไปไหน
แต่ผมจะไม่เป็นอย่างนั้น

เพราะตอนที่ผมรู้ว่า
ว่ามีสิ่งพิเศษ
กว่าคนอื่นและผมรู้
แล้วว่าจะใช้มันยังไง

คงต้องขอบคุณ
เธอคนนั้นที่ทำให้
ผมได้เห็นคุณค่า
ของสิ่งที่ผมไม่เคย
สนใจและคิดว่า
มันคือค่าสลาป
เพราะจริง ๆ แล้ว
มันก็อนึ่ง

เจ้าหนู
ทำไมจึงยัง
ไม่ไปเกิดล่ะ?

พลังที่จะได้ใช้
เพื่อช่วยเหลือ
ผู้อื่นต่อไป

ให้พี่ช่วย
อะไรไหม?

© childrenlitswu2020

ห้วง

เรื่องและภาพ : ชานันยา โกมลตะเมธี

กราฟิกโนเวล สำหรับเด็ก 14 ปี

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2562

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

'ทิว' เด็กหนุ่มผู้มีความสามารถ
ในการมองเห็นผีจากรอยแผลที่แผ่นหลัง
เขามีความซิงซังในโชคชะตาของตนเอง
ทำให้ไม่สามารถก้าวข้ามผ่านอดีตไปได้
จนกระทั่งเขาได้พบกับเด็กสาวลึกลับ
คนหนึ่งได้ต้นไม้ใหญ่..

© childrenlitswu2020